

อภิญญาฝ่ายดำ

(BLACK MAGIC)

'ระบํ้ามาร'

แปลจากเรื่อง

MIND CONTROL FOR WORLD CONTROL

โดย

ศิริ พุทธศุภร์

ผู้แปลชุด โลกทิพย์ ไส้ บาบ่า มนุษย์มหัศจรรย์ ฯลฯ

อภิญาญาฝ้ายดำ

BLACK MAGIC

'ระบำมาร'

แปลจากเรื่อง

MIND CONTROL FOR WORLD CONTROL

จิตพิมพ์

โดย

สำนักคณควาทางวิญญาณ

ราคา ๑๐ บาท

คำข้แจงของผู้แปล

บทความเรื่องแปลต่อไปนี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ตั้งชื่อให้ใหม่ให้มีใจความรวบรัดยิ่งขึ้นว่า “อภิญญาฝ่ายดำ” นั้น คงจะทำให้ท่านผู้อ่านได้ข้อมูลและแนวความคิดแปลก ๆ ที่ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้ถึงขนาดนั้น คือประเทศซึ่งโดยทฤษฎีน่าจะเป็นวัตถุนิยมเต็มตัว กลับเป็นฝ่ายเห็นคุณค่าของอำนาจจิต มากกว่าประเทศที่ถือศาสนาฝ่ายโลกเสรี ซึ่งโดยความจริงกลับเป็นวัตถุนิยมมากกว่า อย่างน้อยก็ในแง่ดังกล่าวนี้ ความจริง ประเทศรัสเซียเคยมีชื่อเสียงโด่งดังมาแล้วในสมัยหนึ่ง คือเรื่องนักบวชที่ชื่อรัสพุติน ซึ่งมีพลังจิตถึงขั้นอภิญญาสามารถรักษาโรคเลือดออกไม่หยุดของ ชาร์เรวิช คือเจ้าชายของราชวงศ์ผู้ครองรัสเซียในสมัยนั้นให้หายได้โดยที่แพทย์หลวงทั้งหลายก็หมดปัญญาแล้ว ทั้งนี้โดยนักบวชรัสพุตินใช้อำนาจจิตอย่างเดียวกับท่านั้น ความสามารถด้านอภิญญานี้ ทำให้รัสพุตินมีอิทธิพลเหนือ

empress คือพระจักรพรรดินีมาก ข้าพเจ้านำเรื่องนี้
มาแปลสู่ท่านผู้อ่าน ก็เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องประหลาด
ไม่น่าเชื่ออย่างยิ่งในโลกปัจจุบัน กล่าวได้ว่าความสามารถ
ด้านอภิญญาแบบรัสเซียในนี้ บัดนี้กำลังถูกนำมาใช้
หรือว่าประยุกต์ให้มีกำลังเพิ่มขึ้น โดยใช้เครื่องอุปกรณ์
ทางวิทยุและอิเล็กทรอนิกส์เข้าช่วยด้วยอย่างเต็มที่ทีเดียว

ท่านที่พอจะอ่านภาษาอังกฤษได้ คงจะได้เคย
อ่านหนังสือเรื่อง BELIEVE IT OR NOT ของริบเลี่ยม
บ้างแล้ว หนังสือเรื่องนี้ถ้าจะแปลเป็นไทยก็น่าจะแปล
ได้ว่า “เชื่อหรือไม่” หรือว่า “แปลกไหมท่าน” เป็น
หนังสือที่มีรายการแปลก ๆ ไม่น่าเชื่อจากทุกมุมโลก
ข้าพเจ้าเคยอ่านชุดแรกกับชุดที่สองมาเมื่อ สมัยที่ยังเป็น
เด็ก และจนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ยังมียอดติดต่อกันอยู่เป็น
ประจำ เป็นใบแทรกแบบการ์ตูนในหนังสือพิมพ์
BANGKOK POST ที่ออกในประเทศไทยนี้เอง โดยมี
ประจำทุกวันอาทิตย์ รายการแปลก ๆ เหล่านั้นแสดง
ว่าในโลกเรามีเรื่องราวต่าง ๆ นานาที่เรียกได้ว่าเหลือ
เชื่อ แต่ก็ต้องเชื่อ อยู่นับจำนวนไม่ถ้วน ตั้งแต่อดีต

จนถึงปัจจุบัน และจากทฤษฎีการของทุกประเทศในโลก
นี้ ในภาษาอังกฤษ มีคำใ้ช้ยู่คำหนึ่ง คือ Paradox
ซึ่งหมายความถึงสิ่งหรือเหตุการณ์ที่ไม่น่าจะเป็นจริงไป
ได้ แต่ก็เป็นจริงไปแล้ว

อย่างไรก็ตาม ธิบเล่ย์ผู้รวบรวมรายการเรื่อง
“เชอหรือไม” นั้น คงจะยังไม่ได้ทราบเรื่องที่เป็น
paradox อีกอย่างหนึ่งในประเทศไทยนี้ โดยเป็นเรื่อง
ที่เกิดขึ้นในวงการพุทธศาสนาเสียด้วย นี้คือความจริง
ที่ว่าส่วนหนึ่งของ วงการปัญญาชนที่เป็นชาวพุทธใน
ประเทศไทย เกิดมีความเห็นอันแปลกประหลาดพิลึก
กึกกือว่า เรื่องชาติหน้าโลกหน้า คือสวรรค์นรก เป็น
เรื่องที่ไม่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาเลย ดังนั้นพระภิกษุ
ไม่ควรจะเทศนาสั่งสอนเรื่องนี้ให้กับประชาชน เพราะ
จะทำให้เสียนิสัย ไม่ทำความดีในโลกนี้ มัวแต่ไปคิด
ถึงชาติหน้า และก็จะทำให้เป็นคนอ่อนแอ ฯลฯ ดังนั้น
จึงควรจะนึกถึงกันแต่เพียงชาตินี้ชาติเดียวก็พอแล้ว
เปรียญที่ลาสิกขาแล้ว ได้ออกไปเขียนบทความเรื่อง
ศาสนาให้แก่นักหนังสือพิมพ์ที่มีผู้นับถือว่าเป็นหนังสือที่มี

คุณภาพ ก็เขียนว่าเรื่องสวรรค์นรก ภูติผีเทวดาเป็น
 เรื่องโกหก และเป็นเรื่องของศาสนาพราหมณ์ พระเถระ
 และมหาเถระบางองค์ก็สนับสนุนเต็มที่ ดีความอะไร ๆ
 ในพระไตรปิฎกเป็นเรื่องชาตินี้ชาติเดียวเท่านั้น ใครคิด
 ถึงชาติหน้าชาติหลังละก็ ถือว่า งมงาย ไร้เงา เต่าล้านปี
 กันหมด เรื่องเหล่านี้ข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวลอย ๆ เพราะ
 ได้เคยสนทนากับท่านเจ้าคุณโสภณคณาภรณ์ (ระบบ
 วิสุทธิญาณ) วัดบวรนิเวศมาครั้งหนึ่ง ท่านเล่าว่าท่านเคย
 ไปประชุมที่กระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับกรรมการวาง
 หลักสูตรวิชาศีลธรรมมาแล้ว มีข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
 ของกระทรวงหลายท่านที่มีปริญญาสูง ๆ จากต่างประเทศ
 บ้าง ในประเทศบ้าง ที่ได้รับอิทธิพลจากคำสอนของ
 ท่านพระเถระดังกล่าว พวกนี้คัดค้าน ไม่ยอมให้มีการ
 กล่าวถึงสังสารวัฏ คือการตายแล้วเกิด อยู่ในบทเรียน
 ที่จะใช้สอนนักเรียน หนังสือแบบเรียนศีลธรรมที่อา-
 จารย์วศิน อินทสระ แต่งขึ้นตามคำขอร้องของกระทรวง
 ก็ถูกคัดค้าน โดยอ้างว่าอาจารย์วศิน แต่งเรื่องกรรม
 กลับนำเอาเรื่องชาติหน้ากับชาติก่อนมาอธิบาย ซึ่งทาง

กระทรวงฯ เห็นว่าเป็นการทำให้เกิดความมุงมาย ไม่สมควรขอให้อาจารย์วศินแก้ไขตัดออกเสีย แต่อาจารย์วศินได้บันทึกตอบกลับไปว่า เรื่องนี้ตัดทิ้งไม่ได้ เพราะถ้าตัดทิ้งไป ก็ไม่มีทางที่จะอธิบายเรื่องกรรมตามแนวพุทธศาสนาได้เลย

ขอย้อนกลับไปเล่าเรื่อง ท่านเจ้าคุณโศภณคณาภรณ์ใหม่ เมื่อท่านเจ้าคุณถูกคัดค้านเรื่องการสอนเรื่องสังสารวัฏ คือการเวียนว่ายตายเกิดเช่นนั้น ท่านก็ถามกลับไปว่า ขอให้คณะกรรมการตั้งหลัก คือหาจุดยืนกันให้แน่ ๆ ว่าจะเอาอย่างไร คือว่าท่านผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านั้น คิดว่าจะเชื่อฟังเคารพพระพุทธเจ้าดี หรือว่าจะเชื่อฟังเคารพพระบางองค์ซึ่งเป็นเพียงลูกศิษย์พระพุทธเจ้ากันแน่ เรียกว่าถ้าจะยังขึ้นนับถือว่าสาวกเก่งกว่าศาสดา หรือฉลาดกว่าศาสดา ก็ไม่ต้องพูดกัน เลิกทำงานร่วมกันได้แล้ว แต่ถ้ายังคิดว่าจะเชื่อฟังพระพุทธองค์ซึ่งเป็นศาสดาอยู่บ้าง ก็จะอธิบายให้ฟัง อันที่จริงท่านเจ้าคุณออกชื่อพระเถระผู้หนึ่งด้วย แต่ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะออกชื่อในที่นี้ ท่านผู้ทสนใจขอให้ไปนมัส-

การถามท่านเจ้าคุณเอาเอง และอันที่จริงในเทพที่อัดเสียงปาฐกถาของท่านไว้ก็ยังมีอยู่ แต่จะเป็นเรื่องอะไร ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้เสียแล้ว

เมื่อคณะกรรมการรับว่า จะยอมฟังคำสอนของพระพุทธเจ้า ท่านเจ้าคุณจึงอธิบายให้ฟังโดยละเอียดพร้อมทั้งอ้างหลักฐานในที่ต่าง ๆ ด้วย ในที่สุดคณะกรรมการก็ปลงใจเชื่อ ยอมรับว่าพระพุทธศาสนาสอนเรื่องตายแล้วเกิด และเรื่องนรกสวรรค์ เรื่องผีปิศาจ เทวดาเป็นต้น จริง ๆ

นี่จึงเป็นเรื่องแปลกประหลาดชนิด paradox ที่ไม่เป็นมงคลประการหนึ่ง ซึ่งน่าจะอยู่ในรายการ “เชื่อหรือไม่?” ของริบเลย์ได้อีกรายการหนึ่งทีเดียว

แต่ยังมีเรื่องประหลาดที่เรียกได้ว่าพลิกก๊กก้อ ในอันดับต่อไปอีกเรื่องหนึ่ง คือ

ในวารสารฉบับหนึ่งซึ่งออกในประเทศกลุ่มคอมมิวนิสต์ มีบทความธรรมภาษอังกฤษทางพุทธศาสนาอยู่บทหนึ่ง ซึ่งมีใจความว่า เรื่องของศาสนานั่น ต้องมีลักษณะประจำคือ การมีเป้าหมายอยู่ที่โลกหน้าหรือว่า

ชาติหน้าด้วย ไม่อย่างนั้นก็เป็นเรื่องของทางศาสนาไม่ได้ และศาสนาที่ปวง ก็มีจุดประสงค์อยู่ที่การทำให้ได้การเกิดใหม่ หรือชาติหน้าที่ดงทนกว่าในปัจจุบัน ฯลฯ (All activities directed mainly for the benefit and pleasure of future lives are religious. Various religions exist, and they are good traditions intended to create "higher rebirth".....)

อันที่จริง ถ้าบทความเช่นนี้ปรากฏอยู่ในวารสารของประเทศฝ่ายโลกเสรี หรือว่าประเทศที่นับถือพุทธศาสนาแล้ว ก็ย่อมไม่เป็นการแปลกประหลาดอย่างใด แต่การที่บทความเช่นนี้ไปปรากฏอยู่ในวารสารที่ออกในประเทศกลุ่มคอมมิวนิสต์ ซึ่งตามหลักการปรากฏว่าไม่นับถือศาสนาอะไรเลยนั้น จึงเป็นการแปลกประหลาดอย่างคาดไม่ถึงจริง ๆ ท่านผู้อ่านคงจะสงสัย หรืออาจจะไม่เชื่อว่า ความจริงจะเป็นไปได้อย่างไร ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าจะขอเรียนให้ทราบว่า บทความดังกล่าวชื่อ Comparative Study of Religious and Worldly Pursuits ปรากฏอยู่ในหน้า ๑๙ ของวารสารชื่อ BUDDHISTS

FOR PEACE ฉบับ Vol. 5 No. 3 ปี ค.ศ. ๑๙๘๓ ซึ่ง
ออกในประเทศมองโกเลีย ประเทศในโลกกลุ่มคอมมู-
นิสต์ที่ได้สมัครเข้าแข่งขันชิงที่นั่งในสภาความมั่นคงของ
สหประชาชาติกับประเทศไทย เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ท่าน
ผู้อ่านที่ติดตามข่าวต่างประเทศมาบ้าง คงจะได้ทราบว่า
โซเวียตรัสเซีย และประเทศบริวารได้สนับสนุนมองโก
เลียอย่างแข็งขัน แต่ปรากฏว่าไม่เป็นผลสำเร็จ ประเทศไทย
ได้คะแนนเห็นใจจากสมาชิกขององค์การสหประชา-
ชาติมากกว่า จึงชนะและได้ตำแหน่งดังกล่าวไปในที่สุด

บทความเรื่องนี้เป็นบทความสั้น ๆ แต่ก็มีข้อความ
ที่มีเหตุผลที่แยกแยะแบบวิภาษวาทที่ไว้ดีมากจริงๆ ขนาด
ที่เราจะนึกไม่ถึงว่า ผู้เขียนซึ่งเป็นพระชื่อ Losang
Gyatso (คงจะเป็นนิกายแบบเดียวกับประเทศทิเบต
กรรมง) จะเขียนได้ดีถึงขนาดนั้น ข้าพเจ้าจะแปลลงโดย
ละเอียดในวารสาร “วิญญาน” ฉบับหน้า คือฉบับ
ที่ขึ้นต้นปี พ.ศ. ๒๕๒๘ และเราชาวพุทธในประเทศไทย
จะได้รู้กันว่ามีของแปลกประหลาดอัศจรรย์เกิดขึ้น
ในโลกแล้ว คือชาวพุทธทั้งพระและฆราวาสที่เป็น

ปัญญาชนจำนวนหนึ่งในประเทศไทย กำลังเผยแพร่ทัศนคติว่า เรื่องชาติหน้าชาติก่อนและเรื่องสวรรค์นรก เป็นเรื่องของศาสนาพราหมณ์ ไม่ใช่พุทธศาสนา ไม่ควรนำมาสอนเด็กนักเรียน แต่ในประเทศฝ่ายคอมมิวนิสต์กลับมีบทความเขียนออกมาว่า ศาสนาที่ไม่มีความเชื่อเรื่องโลกหน้าชาติหน้า จะเป็นศาสนาไม่ได้

มีอีกเรื่องหนึ่งที่ใคร่ขอแถมท้ายสักเล็กน้อย คือเมื่อประมาณ ๒๐ กว่าปีมาแล้ว ดร. เอียน สตีเวนสัน ผู้ทำการค้นคว้าเรื่องการกลับชาติมาเกิดใหม่ของคุณคนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ได้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและได้ไปปาฐกถาที่ดึกสิริสม ในวัดมกุฏกษัตริยาราม เรื่องตายแล้วเกิด ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้ไปฟังด้วยคนหนึ่ง หลังจากปาฐกถา มีผู้ฟังท่านหนึ่งถาม ดร. เอียน สตีเวนสันว่า ท่านเชื่อเรื่องตายแล้วไม่สูญ คือต้องเกิดใหม่นี้ไหม ? และเรื่องเช่นนี้มีความจริงหรือความเป็นไปได้ไหม ? ดร. เอียน ได้ตอบว่าก็ต้องเชื่อซิ เพราะหลังจากการสอบสวนค้นคว้ามาเป็นเวลานาน ก็ล้วนแต่มีหลักฐานยืนยันได้ไม่น้อย และยิ่งกว่านั้น ถ้าชาวพุทธไม่เชื่อเรื่องนแล้ว จะได้อะไรว่าเป็นชาวพุทธได้อย่างไร ?

สาเหตุของเรื่องอันแปลกประหลาดเช่นนี้ น่าจะมาจากความจริงอันพิลึกกึกกือประการหนึ่งที่ท่านเจ้าคุณ โสภณคณาภรณ์กล่าวไว้ในหนังสือเรื่อง “ตามรอยบาท พระพุทธรองค์” หน้า ๒๙ ว่า “ในพระพุทธศาสนาเรานั้น เป็นที่น่าสังเกตว่า พระเราเอง บางองค์ ขั้บรตถึงชนบ้อมพระรัตนไตรกันโครม ๆ เลย สบายมาก ไม่มีใครรบกวน ... ต่างคนต่างก็เล่นบทของตนเอง มัน ในอารมณ์เลย” ... เราไม่ยอมรับพระสัพพัญญุตญาณของพระพุทธเจ้า เพื่อแสดงความเป็นคนหัวก้าวหน้า หัวสมัยใหม่ คอยคัดค้านแม้แต่พระญาณของพระพุทธเจ้า....”

เป็นอันว่าเท่าที่กล่าวมาแล้วนั้น คือสิ่งแปลกประหลาดชนิดคาดไม่ถึง ซึ่งได้เกิดขึ้นแล้วในวงการของปัญญาชนบางกลุ่ม ที่นับถือพุทธศาสนาในประเทศไทย บางทีข้อมูลดังกล่าวแล้ว และบทความเรื่องนี้อาจทำให้บางท่านในจำนวนดังกล่าวนั้น “คิดได้” หรือว่า “ได้คิด” อะไรบ้างตามสมควร

ศิริ พุทธศุภร์

— ผู้แปล

สารบัญ

	หน้า
อาวุธร้ายกาจในสงครามครั้งต่อไป	๑
ความมั่งงายในเรื่องจิตของประเทศเสรี	๔
การใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มพลังจิต	๘
การรบกวนกระบวนการทางความคิดของบุคคล	๑๑
การเคลื่อนไหววัตถุด้วยพลังจิต	๑๓
ภาษาใจไม่ต้องการคำพูดเป็นภาษาอะไรเลย	๑๙
กลลวงให้ผู้อื่นเห็นว่าเป็นเรื่องโกหกเหลวไหล	๒๑
การรบกวนการดำเนินงานของเครื่องจักร ด้วยพลังจิต	๒๔
การรบกวนประสาทด้วยคลื่นวิทยุ	๒๗
ข้อคิดจากบทความข้างต้น	
๑. คอมมิวนิสต์จิตนิยม แต่โลกเสรีวัตถุนิยม	๓๑
๒. ผู้ทำตนเป็นลูกคู่ “ขานรับ” คำลวง	๓๒
๓. มนุษย์คือผู้ “ครึ่งสัตว์ ครึ่งเทวดา”	๓๓

	หน้า
๔. “จุดอ่อน” ของปลุกุชน	๓๖
๕. “มารตลใจ”	๓๘
๖. ประเทศที่ยังไม่ยอมเป็น “โตมิโน” ตัวต่อไป	๓๙
๗. พลังจิตบังคับวัตถุได้	๔๑
๘. น้าน้อยยอมแพ้ไฟ ไฟน้อยยอมแพ้ฟ้า	๔๔
๙. ประโยชน์ของอภิญาฝ่ายขาว	๔๕
๑๐. ไม่ได้ด้วยเล่ห์กล ก็เอาด้วยมนต์คาถา	๔๖
๑๑. อภิญาฝ่ายดำคืออภิญาที่ใช้ด้วย อกุศลเจตนา	๔๗
ระบำมาร	๕๑

၈၀. အာရှသို့ မြေပုံပို့ပေး

၁၉၂၀ ခု ဝါဆိုလတွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့
"ဝါဆိုလတွင် မြန်မာ" စီမံပေးသော မြန်မာ
အစိုးရ၏ ဝန်ထမ်း Bangkok Post ကိုယ်စား
အဖွဲ့ဝင်များက ပြန်လည်ရောက်ရှိခဲ့ပြီး
အစိုးရ၏ အထောက်အကူဖြင့် ဝါဆိုလ
အစိုးရ၏ အထောက်အကူဖြင့် ဝါဆိုလ
အစိုးရ၏ အထောက်အကူဖြင့် ဝါဆိုလ
အစိုးရ၏ အထောက်အကူဖြင့် ဝါဆိုလ

- ဝါဆိုလတွင်

อภิญญา ฝ่ายดำ

(BLACK MAGIC)

(แปลจากเรื่อง MIND CONTROL FOR WORLD CONTROL

จากหนังสือพิมพ์ BANGKOK POST

ฉบับวันอาทิตย์ที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๖)

เป็นบทความที่ได้เข้าถึงไว้ในหนังสือเรื่อง

“ตอบปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง ไส้ บาบา

มนุชย์มหัศจรรย์ เล่ม ๑”

ในปัญหาที่ ๑๖ หน้า ๗๐

อาวุธร้ายกาจในสงครามครั้งต่อไป

ในการสาธิตให้เห็นพลังจิตอันมหัศจรรย์ใน
โซเวียตรัสเซียเมื่อเร็ว ๆ นี้ นักจิตศาสตร์หญิงชาว
โซเวียตคนหนึ่ง ชื่อนางนิเนล เซอร์เกเยวา คูลาจินา
ได้ทำให้บรรดานักวิทยาศาสตร์ที่เฝ้าดูอยู่ตกตะลึงไปตาม

กัน ในเมื่อเธอสามารถทำให้การทำงานของเคมีเกิดขึ้น บับป่วนไปได้ต่าง ๆ ตามที่เธอต้องการ (ทั้งนี้หมายความว่า เมื่อนักวิทยาศาสตร์สั่งมาให้เธอใช้พลังจิตบังคับให้เคมีเกิดขึ้นไปในทิศอื่นใด นอกจากทิศเหนือ เธอก็สามารถทำได้ตามนั้นจริง ๆ) และความสามารถเช่นนี้เธอได้แสดงให้เห็นนักวิทยาศาสตร์ผู้จ้องดูตาเป็นมันเหล่านั้นเห็นประจักษ์ครั้งแล้วครั้งเล่า (ซึ่งแสดงว่าไม่ได้เป็นเรื่องที่เธอทำได้โดยบังเอิญ หรือเป็นการแสดงกลแต่อย่างใด)

อันที่จริงสตรีผู้นี้ ซึ่งได้ทำงานแผนกนี้ร่วมกับนักวิทยาศาสตร์ตลอดมานั้นได้เคยมีประวัติความสามารถอันได้รับการบันทึกไว้เป็นหลักฐานก่อนนี้มาแล้วว่า เธอสามารถทำให้หัวใจของกบหยุดเต้นได้ด้วยพลังจิตของเธออย่างเดียว และในการทดลองที่กล่าวถึงข้างต้นนั้นก็มีนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำสี่คน จากสถาบันวิทยาศาสตร์ของไซเวียต ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงานด้านการควบคุมจิตใจมานั่งจ้องมองดูอย่างตาไม่กะพริบอยู่ด้วยเหมือนกัน

ณ ห้องทดลองวิทยาศาสตร์ อันเป็นสถานที่เร็นลับอย่างสูงสุดทั่วทั้งสหภาพไซเวียตนั้น นักวิทยาศาสตร์

ทั้งหลายกำลังพยายามพัฒนาอาวุธชนิดหนึ่งอย่างขมกั-
 เขม้น อาวุธชนิดนี้เชื่อกันว่า ต่อไปจะเป็นอาวุธที่ร้าย
 กาจที่สุดในสงครามครั้งต่อไป — สิ่งนี้ก็คือการควบคุมจิต
 (หรือว่าการสะกดจิต) นั่นเอง

นักวิทยาศาสตร์รัสเซีย กำลังฝึกฝนนักจิตศาสตร์
 ของเขาด้วยความเข้มงวดกวดขัน อย่างเอาเป็นเอาตาย
 โดยใช้วิธีการเช่นเดียวกับการที่นักกีฬาฝ่ายกลุ่มตะวัน-
 ออก (Eastern bloc) (ซึ่งหมายถึงนักกีฬาในประเทศ
 ฝ่ายคอมมิวนิสต์ต่าง ๆ) ได้รับการฝึกมาแล้ว (เพื่อส่งไป
 แข่งขันทำชื่อเสียงภายนอกประเทศเช่นโอลิมปิกเป็นต้น)

ในบรรดานักจิตศาสตร์เหล่านั้น บางคนสามารถใช้พลังจิตทำให้หัวใจของสัตว์เล็ก ๆ หยุดเต้นได้แล้ว
 และบ้างก็ใช้พลังจิตบังคับผู้ถูกทดลอง จากระยะทางไกล
 เป็นระยะทางหลายไมล์ โดยออกคำสั่งบังคับให้ผู้นั้น
 กระทำการบางอย่าง ซึ่งเขาเองไม่ต้องการจะกระทำเลย
 แต่ก็ต้องฝืนใจทำ เพราะถูกบังคับจากคำสั่งทางโทรจิต
 ดังกล่าวแล้ว นอกจากนั้นยังทำให้กระดกสันหลังของ
 มนุษย์เกิดการแตกร้าขึ้นก็ได้ ทั้ง ๆ ที่บุคคลผู้ได้รับ

อันตรายนั้นอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทาง ๑ ไมล์ และ
ทั้งนี้โดยอาศัยพลังจิตอย่างเดียวเท่านั้น

ความ “งมงาย” ในเรื่องจิตของประเทศเสรี

ข้อมูลเกี่ยวกับการทำสงครามในรูปแบบใหม่ดังกล่าวนี้ ส่วนมากได้มาจากสายลับ เค.จี.บี. (คือหน่วย
สืบราชการลับของรัสเซียเอง) ชื่อโคโคลอฟ บุคคลผู้นี้
ถูกส่งให้มายังเยอรมันตะวันตก ในระยะปี ๑๙๕๐ ถึง
๑๙๕๙ เพื่อจะสังหารบุคคลหนึ่งด้วยปืนที่ซ่อนตัวอยู่ใน
รูปร่างของซองยาสูบหรี แต่เขาได้แปรพักตร์ คือเอาใจ
ออกห่าง ไม่ยอมทำเช่นนั้น และบัดนี้อาศัยอยู่ในสหรัฐ
อย่างเร้นลับในที่แห่งหนึ่ง ซึ่งเราได้ไปสัมภาษณ์เขา
และได้รับทราบข้อความดังกล่าวมาแล้ว โคโคลอฟประ
หลาดใจและตกใจมาก เมื่อได้ทราบว่าเกือบจะไม่มีนัก
วิทยาศาสตร์ที่เก่ง ๆ คนใดเลย ในกลุ่มประเทศสนธิ
สัญญานาโต้ ที่ได้ดำเนินการค้นคว้าทางจิตศาสตร์นี้
อย่างจริงจัง

เขากล่าวว่า “โครงการบังคับจิตของโซเวียตนี้
หน่วย เค.จี.บี. เป็นผู้ดำเนินการโดยทุ่มทุนอุดหนุนให้

อย่างไม้อื่น พวกนี้กำลังพยายามใช้บุคคลที่มีมันสมองระดับยอดเยี่ยมของโลกบางคน ให้หาทางให้ไซเวียตได้มีความสามารถที่จะบังคับและกดขี่โลกตะวันตก (คือยุโรปและอเมริกาโดยเฉพาะก่อนอื่น) ได้อย่างสมบูรณ์แบบเลยที่เดียว

“แต่ในโลกตะวันตกของเรากลับไม่มีใครคิดกันถึงเรื่องนี้เลย น่าอนาถที่พวกเราช่างไม่รู้ประสีประสาอะไรเช่นนั้น!

“ดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า พลันอันมีอำนาจมหัศจรรย์ที่สุดในโลก คือพลังจิตของมนุษย์นี้ ไซเวียตกำลังหาทางควบคุมนำมาใช้ประโยชน์ (แก่ฝ่ายตนข้างเดียว) ได้ เกือบจะแน่นอนแล้ว” เขากล่าว

หน่วยสืบราชการลับกลาง (คือ ซี.ไอ.เอ) ของอเมริกา เมื่อได้ทราบเรื่องนี้เข้า ก็มีความวิตกกังวลพอดูเหมือนกัน จึงได้สั่งให้โคโคลอฟ ซึ่งมีอายุ ๕๕ ปี ผู้นี้กระทำการค้นคว้าอย่างกว้างขวางถึงโครงการดังกล่าวของรัสเซีย โคโคลอฟได้ตระเวนไปสัมภาษณ์เพื่อนร่วมชาติของเขา ซึ่งแปรพักตร์หนีมาจากรัสเซียหลาย

ต่อหลายคน โดยมาอยู่ในสหรัฐอเมริกาบ้าง ในยุโรป บ้าง และในอิสราเอลบ้าง ปรากฏว่าได้รับข้อมูลมากมายมาด้วยกัน ทางกรที่ได้นำเอาข้อมูลเหล่านั้นผ่านการตรวจสอบหาเปอร์เซ็นต์ของการเชื่อถือได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์หลายกระบวนการด้วยกัน ก็ปรากฏดังที่โคโค-ลอฟกล่าวไว้ มีความจริงอยู่เบื้องหลังอย่างเชื่อถือได้ และอย่างน่าอัศจรรย์เป็นอย่างยิ่ง “ถูกละ! เรื่องนี้ฟังดูเพี้ยน ๆ ก็คล้ายกับจินตนิยายทางวิทยาศาสตร์ คือเป็นเรื่องเพื่อฝันที่อาศัยหลักวิทยาศาสตร์ แต่ไม่มีทางเป็นไปได้เลย แต่นั่นแหละ เมื่อไม่กี่ปีมาแล้วมานี้ ตอนนั้นถ้ามีใครพูดถึงเรื่องการส่งคนไปลงบนดวงจันทร์ คนส่วนมากก็จะเห็นพ้องต้องกันว่า เป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอนเหมือนกัน ดังนั้นเรื่องการบังคับจิตใจซึ่งไซเวียตกำลังดำเนินงานนี้ ก็เป็นเรื่องที่หลายคนอาจจะหัวเราะเยาะว่าเป็นไปไม่ได้ในตอนนั้น แต่มันจะต้องเป็นไปได้บ้างแน่นอนในอนาคต”

และเมื่อปีกลายนี้เอง รัฐมนตรีกลาโหมของสหรัฐ ฯ คือ นายคัสเปอร์ ไวน์เบอร์เกอร์ ได้กล่าวเตือน

อภิญาญาฝ่ายดำ

๓

นางมากาเร็ต แชตเซอร์ นายกรัฐมนตรีอังกฤษ และ
ประมุขของประเทศในกลุ่มสนธิสัญญานาโด้ว่า ขณะนี้
ทางโซเวียตเขาได้ให้ความสำคัญอย่างสูง แก่โครงการบัง
คับจิตใจ (ผู้อื่น) แล้ว (และทางโลกเสรีจะยังไม่ตื่นจาก
หลับอีกหรือ?)

วิศวกรด้านนิวเคลียร์ และผู้เชี่ยวชาญด้านแสง
เลเซอร์ คือ ดร. เจฟฟ์ เออร์เกินส์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ของอเมริกาในด้านการศึกษากลับการดำเนินงานของ
โซเวียต ก็กล่าวยืนยันว่า “แผนการทำสงครามด้าน
จิตศาสตร์ของรัสเซียมีอันตรายร้ายแรงอย่างยิ่ง จน
อาจเรียกได้ว่าเป็นเหมือนระเบิดปรมาณูจะนั้น เราเชื่อ
ว่ารัสเซียได้สามารถพัฒนาอาวุธทางจิตศาสตร์อันมหัศ-
จรรย์ขึ้นได้แล้ว โดยที่บางครั้งก็ใช้นักจิตศาสตร์เป็น
เครื่องมือ แต่ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ เขาใช้เครื่องอุป-
กรณ์ที่เขาได้พัฒนาขึ้นมาประกอบอีกด้วย เครื่องอุป-
กรณ์เหล่านี้ เขาสร้างขึ้นมาจากการศึกษาการทำงานของ
นักจิตศาสตร์ผู้มีความสามารถเด่น ๆ นั้นเอง เป็นอันว่า

เขาสามารถเข้าถึงความลับของการทำงานของสิ่งที่เรียกว่า “การประจักษ์เหนืออินทรีย์” * ได้แล้ว

การใช้พลังไฟฟ้าเพิ่มพลังจิต

“เราเชื่อว่ารัสเซียได้ค้นพบความจริงว่ามีสนามพลัง (energy field) ไหลเวียนอยู่รอบโลกตลอดเวลา โดยมีความเร็วเท่ากับแสง และนอกจากนั้นเขายังรู้ความจริงว่า มันสมองของมนุษย์คนหนึ่งซึ่งกระทำหน้าที่เป็น “ตัวส่งคลื่นวิทยุ” (radio transmitter) นั้น สามารถนำเอาความคิดที่ได้รับการประจุ (charge) ด้วยพลังไฟฟ้าแล้วส่งเข้าไปสู่สนามพลังที่ไหลอยู่รอบโลกดังกล่าวแล้วได้ ต่อจากนั้นสนามพลังนั้นก็จะเป็นสื่อนำกระแสความคิดที่ประจุไฟฟ้า (ทำให้มีพลังมากขึ้น) นั้น ไหลเวียนไปกับมันรอบโลก จนกระทั่งจะมีขณะหนึ่ง หรือ ณ ที่แห่งใดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีมันสมองของมนุษย์อีกคนหนึ่ง

* คำนี้แปลมาจาก extra-sensory perception เป็นคำแปลซึ่งเคยเห็นนักวิชาการในวงการนี้บัญญัติศัพท์ขึ้นใช้มาก่อนแล้ว ความหมายก็คือว่า เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ผ่านอินทรีย์ของกาย คือ ตา, หู, จมูก, ลิ้น และ การสัมผัสของร่างกายเลยคือเป็นสิ่งที่ผ่านจากใจสู่ใจโดยตรง.

สามารถรับคลื่นความคิดนั้นไว้ได้ เช่นเดียวกับที่เครื่อง
รับวิทยุสามารถรับคลื่นวิทยุได้ฉะนั้น ^{๕๕๕} ทั้งนี้จึงหมายความว่า
ความว่ามันสมองของมนุษย์อีกคนหนึ่ง (หรืออาจจะอีก
หลาย ๆ คน) ทำหน้าที่เป็นเสมือนเครื่องรับวิทยุ (radio
receiver) นั้นเอง

เขาได้กล่าวต่อไปว่า โดยการใช้อุปกรณ์
ประกอบดังกล่าวแล้ว รัสเซียจึงสามารถเสริมความคิด
ให้มีพลังมากขึ้น และแล้วก็ส่งความคิดเช่นนั้นออกไป
ได้ไกลหลายร้อยหรือหลายพันไมล์เลยทีเดียว ^{๕๕๕} ทั้งนี้ก็
หมายความว่า โซเวียตสามารถส่งคลื่นความคิดดังกล่าว
แทรกซึมเข้าไปในจิตใจของบุคคลต่าง ๆ รวมทั้งผู้นำ
ฝ่ายทหารของตะวันตกได้ ต่อจากนั้น เมื่อนำเอาหลัก
การดังกล่าวมาใช้โดยใช้วิธีการอื่น ๆ ประกอบอีก เขาก็
อาจทำให้คนเป็นบ้าไปได้เหมือนกัน ^{๕๕๕} ทั้งนี้หมายความว่า
เมื่อกกล่าวในแง่ทฤษฎี (หรือหลักการ) แล้ว เขา
สามารถจะล้างสมองคน หรือไม่ก็ก่อให้เกิดอาการโรค
หัวใจและการเป็นลมได้จากระยะทางไกลออกไปหลาย
พันไมล์

“สัญญาณ (ความคิดประจุไฟฟ้าส่งไปด้วยคลื่นวิทยุ) ในลักษณะเช่นนี้ อาจจะทำให้สมองหยุดทำงานหรือหัวใจหยุดเต้นได้ อันที่จริงเรื่องเช่นนี้เขาได้ทำสำเร็จมาแล้วกับสัตว์เล็ก ๆ ... และข้าพเจ้าก็คิดว่า ถ้าจะนำมาใช้กับมนุษย์ก็ไม่น่าจะมีความแตกต่างกันมากมายนัก”

นักวิทยาศาสตร์รัสเซียได้พิสูจน์แล้วว่า เขาสามารถจะก่อให้เกิดความหวาดกลัว และความรู้สึกลึกลับจนจับต้นชนปลายไม่ถูกแก่ประชาชนได้ แม้ในระยะห่างออกไปถึงหลายร้อยไมล์ ทั้งนี้โดยใช้พลังจิต (ที่ขยายอำนาจให้รุนแรงขึ้นโดยอุปกรณ์ไฟฟ้าและวิทยุ) ของกลุ่มนักจิตศาสตร์ที่ได้รับการฝึกฝนมาในด้านนี้เป็นพิเศษ ดังนั้นสมมติว่า เกิดสถานการณ์สงครามขึ้น เขาก็สามารถจะขัดขวาง หรือทำให้เกิดความสับสนแก่การส่งงานของผู้บังคับหมวดรถถัง หรือผู้บังคับการเรือใต้น้ำพลังนิวเคลียร์ของฝ่ายศัตรูได้ ก่อนที่รถถังหรือเรือใต้น้ำดังกล่าวนั้นจะมีโอกาสได้เคลื่อนที่เข้ามาโจมตีเขา

การรบกวนกระบวนการทางความคิดของบุคคล

ศาสตราจารย์ โคโคลอฟ ผู้เป็นนักจิตวิทยาที่ปรึกษาของกองทัพสหรัฐ ฯ ในเวียดนาม ได้กล่าวว่า “ปัจจุบันทางรัสเซียสามารถรบกวนความคิดของบุคคลอย่างได้ผลแล้ว ทั้งนี้ก็เป็นไปทำนองเดียวกันกับที่เขาสามารถรบกวนสัญญาณวิทยุที่ส่งมาเข้าเครื่องรับของเรา จากสถานีส่งแห่งใดแห่งหนึ่งนั่นเอง กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เขาสามารถจะทำให้เกิดความสับสนแก่กระบวนการความคิดของใครก็ได้ และแล้วเขาก็ทำให้บุคคลผู้นั้นเกิดความหวาดกลัวจนทำอะไรไม่ถูก ทั้งนี้เขาสามารถจะทำให้เกือบจะสมบูรณ์ ตามที่เขาตั้งใจหมายไว้อยู่แล้ว สิ่งที่เขากำลังพยายามทำอยู่ต่อไปเรื่อย ๆ ในขณะนี้ก็คือการส่งคลื่นของความคิดเหล่านี้ ออกไปให้เป็นสัญญาณโดยเฉพาะ (คือให้เป็นคำสั่งให้ทำอะไรและไม่ทำอะไรได้ โดยเฉพาะเจาะจงเลขที่เดียว)

“และแน่ละ ถ้าเขาทำเช่นนั้นได้ ก็หมายความว่า เขาจะทำให้ผู้บัญชาการกองทัพของฝ่ายศัตรูทำอะไรบางอย่างที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงกับที่เขา (คือผู้บัญชาการ

กองทัพผู้^{นั้น}) ได้รับการฝึกมา และได้รับการสั่งสอนมา ให้จงรักภักดีต่อประเทศชาติของเขา นี่แหละ! ท่านจงลองนึกกวาดภาพดูก็ได้ว่า จะเกิดอะไรขึ้นในเมื่อนายทหารชั้นผู้^{ใหญ่} ซึ่งเป็นผู้บัญชาการทัพของกองบัญชาการสูงสุดของฝ่ายศัตรูของรัสเซีย เกิดความคิดวิตถาร (จากการถูกคลใจหรือสะกดจิตโดยวิธีดังกล่าวแล้ว) ครั้นแล้วก็กระทำการอันเป็นการทรยศต่อประเทศชาติของตนขึ้นมาอย่าง^{ดื้อ} ๆ โดยไม่มี^ขมี^ขขลุ่ย (คือใคร ๆ ก็นึกไม่ถึง) เลย ตอน^{นี้}แหละ เขาก็จะกลายเป็นคนขายชาติ หรือเป็นฆาตกร (สังหารพวกเดียวกันได้) อย่างไม่มี^{ใคร} นี้ก็^{ดี} — และนี่เอง เป็นจุดหมายปลายทางชั้นสูงสุดของมหาอำนาจฝ่ายคอมมิวนิสต์ ที่จะแทรกซึมเข้าไปทำลายล้างรัฐบาลฝ่ายประเทศตะวันตกให้ได้ ปัจจุบันนี้ รัสเซียกำลังทดลองอย่างได้ผลในโครงการที่จะนำไปสู่จุดหมายปลายทางดังกล่าว^{นั้น}

“ตอน^{นี้}เขามาถึงขั้น^{นี้}บงการให้เกิดอารมณ์ต่าง ๆ ได้แล้ว เขารู้ธรรมชาติของมนุษย์ว่า คนเรานั้น ถ้าได้ยินคำพูดแสดงความรักประจ้อประแจอยู่เรื่อย ๆ ก็จะมี

ความสุข แม้ว่าคำที่หวานหูฟังรื่นรมย์นั้นจะไม่มี ความหมายอะไรจริงจังกักก็ตาม ในทางตรงกันข้าม เมื่อถูกคุกคามขู่เข็ญก็จะรู้สึกตกใจกลัวหรือไม่ก็โกรธ ฝ่ายรัสเซียรู้จักจุดนี้ จึงนำเอาหลักการนี้มาใช้ประโยชน์ และบัดนี้เขาสามารถทำให้บุคคลผู้ถูกทดลองเกิดอารมณ์เช่นนั้นได้แล้ว โดยที่ผู้นั้นไม่รู้ตัวเลย ทั้ง ๆ ที่บุคคลนั้น ๆ อยู่ห่างออกไปเป็นร้อย ๆ ไมล์”

การเคลื่อนไหววัตถุด้วยพลังจิต

จากการสอบสวนของหน่วย ซี.ไอ.เอ. เราก็ได้ทราบว่า ปัจจุบันมีเครือข่ายของสถาบันที่มีแนวการค้นคว้าเช่นนี้ อยู่ทั่วไปในสหภาพโซเวียต — เป็นข่ายงานที่ประสานกันโดยมีผู้มีความรู้ระดับปริญญาเอกประจำการอยู่มากกว่า ๒,๐๐๐ คน ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ต่างก็ค้นคว้าเรื่องวิชาจิตศาสตร์ขั้นสูงกัน อย่างขมกั้เขม้น โดยเฉพาะที่สถาบันเทคโนโลยีทางวิทย์ ซึ่งอยู่ห่างจากวังเครมลินชั่วคราวระยะกว้างกอนหินตกนนั้น กำลังมีการทดลองภาควิชา psychokinesis คือการเคลื่อนไหววัตถุด้วย

พลังจิตอย่างเดียว ส่วนทางอีกฟากหนึ่งของเมือง คือ ที่ถนนเพอร์กันส์กี ที่ห้องทดลองวิทยาศาสตร์วิชาชีว-อิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเปิดดำเนินงานเมื่อสามปีก่อนนั้น นักวิทยาศาสตร์กำลังแสวงหาบุคคลที่มีความสามารถพิเศษในด้านจิตศาสตร์ชั้นสูงอยู่เรื่อย ๆ ที่ห้องทดลองวิทยาศาสตร์วิชาชีวไซเบอร์เนติกส์* ของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเลนินกราดนั้น นักวิทยาศาสตร์กำลังดำเนินการค้นคว้าเกือบเสร็จแล้ว คือเป็นการค้นคว้าอย่างกว้างขวางพิศดารเกี่ยวกับการทำแผนที่วงจรอิเล็กทรอนิกส์ของมันสมองมนุษย์ เพื่อเป็นหนทางที่จะก้าวไปสู่การบงการให้บุคคลเกิดอารมณ์ต่าง ๆ ได้ตามใจชอบของผู้บงการจะให้เป็นไป (เช่นให้เกิดความโกรธ, กลัว, เกลียด, ริษยา เป็นต้น)

เกี่ยวกับวิชา Psychokinesis คือการใช้พลังจิตเคลื่อนไหววัตถุนั้น ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่งคือ นางนิเนล

* วิชาว่าด้วยสมรรถภาพของการประสานงานกัน และการควบคุมกันเองในส่วนต่าง ๆ ของส่วนต่าง ๆ ของเครื่องยนต์ ซึ่งรวมทั้งมนุษย์และสัตว์ (เพราะร่างกายของมนุษย์และสัตว์ก็เรียกว่า "สรีรยนต์" เหมือนกัน)

เซอร์เกเยวา คูลาจิโน ซึ่งสามารถยกลูกบึงปองให้ลอยขึ้นบนอากาศได้ด้วยพลังจิต (ดรูบ) และทำให้เข็มทิศทำงานผิดพลาดครึ่งแล้วครึ่งเล่า คือบังคับให้ชี้ไปที่ทิศอื่น ซึ่งไม่ใช่ทิศเหนือได้ตามใจชอบดังที่กล่าวแล้วในตอนต้น เรื่องนี้คือเรื่องของสตรีผู้นี้ได้หายเงิบไปหลายปีมาแล้ว และเพิ่งจะมีผู้ได้ทราบข่าวคราวของเธออีกเป็นครั้งแรกในเรื่องนี้เอง ปัจจุบันนางคูลาจิโนอายุ ๖๒ ปีแล้ว ตอนที่กองทัพเยอรมันปิดล้อมกรุงเลนินกราดชนิดจะเอาให้ตายหมดทั้งเมืองนั้น เธอยังเป็นเด็กรุ่นสาวอยู่ และในครั้งนั้นพลเรือนชาวรัสเซียต้องถึงแก่ความตาย (จากการอดอาหาร) เพราะการปิดล้อมดังกล่าวถึง ๑ ล้านคน เธอเองก็ได้รับบาดเจ็บสาหัสในขณะที่ทำหน้าที่เป็นพนักงานวิทยุประจำรถถัง ร่วมกับพลประจำรถถังคนอื่น ๆ แต่ต่อมาเธอก็หายจากบาดเจ็บได้แต่งงานและมีบุตร ๒ คน

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ เธอเป็นโรคเส้นประสาทอย่างแรง แต่ครั้นแล้วเธอก็ (เกิดมีอภิญา แบบตาทิพย์) ทำให้หมอในโรงพยาบาลเกิดความงงงันไปตาม ๆ กัน

Ninel Kulagina; In this rare photo the war-time tank radio operator and grandmother raises a ping pong ball in the air using only will power during a scientifically controlled experiment in Moscow.

นางนิเนล คูลาจินา: ในภาพซึ่งหาได้ยากอย่างยิ่งนี้ สตรีที่อยู่ในภาพคือ นางนิเนล คูลาจินา ซึ่งในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นพนักงานวิทยุประจำรถถังของรัสเซีย ปัจจุบันแต่งงานและมีบุตร ๒ คนแล้ว ในภาพจะเห็นเธอยกลูกบิงปองให้ลอยขึ้นในอากาศโดยใช้พลังจิตอย่างเดียว การแสดงนี้ได้กระทำต่อหน้านักวิทยาศาสตร์ในกรุงมอสโกวี ซึ่งเป็นผู้ทำการควบคุมเองเพื่อป้องกันมิให้มีการหลอกลวง หรือเล่นกลได้เป็นอันขาด (การที่เอามือบังไว้นั้นก็คงจะเป็นเพียงการช่วยมโนภาพนั่นเอง)

เนื่องจากเธอสามารถทายได้อย่างถูกต้อง (โดยไม่ได้เห็นเลย) ว่า แพทย์คนนั้น ๆ มีสิ่งของอะไรบางอย่างอยู่ในกระเป๋าเสื้อของเขา เมื่อมีการตื้นตันกันขึ้นเช่นนั้น ก็มีการสอบสวนกันขึ้นว่า มีความจริงแค่ไหนและเป็นไปได้อย่างไร ผลของการสอบสวนก็ปรากฏว่า เธอมีอำนาจพิเศษ (คืออภิญาญา) อื่น ๆ อีกหลายอย่าง เช่นสามารถจะพยากรณ์โรคในตัวของบุคคลต่าง ๆ ที่เป็นโรคคนนั้น ๆ อยู่ได้อย่างแม่นยำ ทั้ง ๆ ที่ในเวลานั้นบุคคลผู้นั้นยังไม่ได้มีอาการที่แสดงให้เห็นว่า เป็นโรคคนนั้น ๆ อยู่เลย นอกจากนั้นที่สถาบันสรีรวิทยาแห่งกรุงเลนินกราด เธอยังได้ทดลองให้ดูภายใต้การควบคุมของศาสตราจารย์ เซอร์กีฟ เกนากี เมื่อ ค.ศ. ๑๙๗๐ อันแสดงว่าเธอสามารถทำให้หัวใจของกบหยุดเต้นได้อีกด้วย แต่ต่อมาไม่ช้าเมื่อข่าวนี้แพร่สะพัดไป หน่วย เค.จี.บี. ก็ยื่นมือเข้ามาเกี่ยวข้อง (นำเธอไปเก็บตัวไว้) เรื่องราวของเธอก็ไม่มีผู้ใดได้ทราบต่อมาอีกเป็นเวลานาน จนกระทั่งได้มีการทดลองกัน และดังกล่าไปแล้วข้างต้น

ยังมีนักจิตศาสตร์ชั้นยอดอีก ๒ คน ซึ่งเรารู้กัน
 ว่า ได้มีส่วนร่วมในโครงการทำสงครามจิตศาสตร์ด้วย
 เหมือนกัน คือคนหนึ่งชื่อโบริส เออร์โมแลฟ อายุ
 ๔๔ ปี ซึ่งเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ และอีก
 คนหนึ่งอายุ ๓๑ ปี ชื่อโทฟิค ดาดาเซฟ คนแรกคือ
 เออร์โมแลฟนี่ เป็นบุตรชายของแพทย์จากเมือง อัล-
 มาอะด้า เขาได้แสดงความสามารถทางพลังจิตของเขา
 เป็นครั้งแรกเมื่อตอนเป็นเด็ก ในเมื่อเขารู้ตัวว่าเขามี
 ความสามารถพิเศษ คือสามารถทำให้เครื่องเล่นที่ไซ-
 ลานของเขา (เช่นรถไซลานเป็นต้น) หยุดก็ได้ หรือเดิน
 ก็ได้ ทั้ง ๆ ที่เขาอยู่ห่างไกลกับมันคืออยู่คนละมุมห้อง ไม่
 ได้ใช้มือไซลานเลย นอกจากใช้อำนาจจิตนึกให้เครื่อง
 เล่นเหล่านั้นเคลื่อนที่ หรือหยุดได้ตามใจชอบทุกครั้ง
 ดร. เวนยามิน พุชกิน ผู้ได้ตรวจสอบเขาในสมัยเขา
 เป็นเด็ก และผู้ซึ่งบัดนี้ได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว ได้เขียน
 รายงานไว้ว่า “ปรากฏว่าเด็กคนนี้สามารถทำให้วัตถุที่เขา
 พุ่งนั้นหลุดพ้นจากแรงดึงดูดของโลกเลย กลายเป็นสิ่ง
 ที่ไม่มีน้ำหนักไปได้”

ภาษาใจไม่ต้องการคำพูดเป็นภาษาอะไรเลย

อีกคนหนึ่งคือ ดาดาเซฟ มาจากตำบลบากูแห่ง
 มหาชนรัฐอาเซอร์ไบยัน ซึ่งตั้งอยู่คร่อมภูเขาพามีร์
 และมีพรมแดนติดกับประเทศอิหร่านนั้น มีความสา-
 มารณพิเศษทางโทรจิต และได้ทำให้เกิดความมั่งงั้นมา
 แล้วแก่นักวิทยาศาสตร์นานาชาติที่มาประชุมกัน ดูเขา
 สาธิตอำนาจพิเศษเช่นนั้น แต่ต่อมาเขาได้ถูกทางการ
 ห้ามมิให้เขาบอกใคร ๆ อีก แต่นักวิทยาศาสตร์รัสเซีย
 ผู้หนึ่ง ผู้ซึ่งได้เคยทำงานร่วมกับเขาอย่างใกล้ชิด ได้บอก
 เรื่องนี้ให้เราทราบในกรุงเลนินกราด นักวิทยาศาสตร์
 นั้นกล่าวว่า “เรื่องราวของเขาน่าสนใจมาก ในปี ๑๙๗๓
 เราได้ส่งเขาไปยังที่ประชุมนานาชาติในกรุงปรัาก ประ-
 เทศเชคโกสโลวาเกีย และเราก็ได้พบความจริงว่า ความ
 สามารถของเขาอยู่เหนือภาษาที่ใช้พูดกันโดยสิ้นเชิง คือ
 มีนักวิทยาศาสตร์ ซึ่งพูดอังกฤษได้อย่างเดียวคนหนึ่ง
 ออกคำสั่งแก่เขาเป็นภาษาอังกฤษโดยนึกในใจ ให้เขา
 ไปหาบุคคลนั้น ๆ ในเวลานั้น ๆ ซึ่งเขาก็รับคำสั่งทาง
 โทรจิตและทำได้ตรงตามคำสั่งทุกประการ ทั้ง ๆ ที่เขา

พูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลย นี่แสดงว่าข้อความคำสั่งที่เขาได้รับทางจิตใจนั้นมาเป็นคลื่นความคิดเท่านั้น ไม่ได้มาเป็นคำพูดเลย เป็นอันว่าเราได้หลักว่ากระแสความคิดที่ส่งออกไปนั้นเป็น ภาษาใจ (ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันได้หมด เหมือนกับภาษากลาง) คือไม่ได้เป็นภาษาคำพูดใด ๆ เลย...”

ยูริ เกลเลอร์ ผู้เป็นนักจิตศาสตร์ชาวอิสราเอลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีทั่วโลก ได้กล่าวว่า การทดลองทางจิตศาสตร์ของไซเวียตแบบที่รู้จักกันอยู่ เช่นเรื่องนางคูลาจิน่า ทำให้การดำเนินงานของเซมทิศบั้นป่วนโดยใช้พลังจิตของเธอ^๕ อันที่จริงเป็นเพียงส่วนน้อยนิดที่เปิดเผยออกมาเท่านั้นเอง แท้จริงแล้ว ส่วนที่พวกเรา还不知道 อันเป็นสิ่งที่ไซเวียตได้ทำการทดลองมาแล้วนั้น ยังมีอีกมากมายทีเดียว เขาได้ให้คำเตือนภัยไว้ว่า “อาจเป็นไปได้ว่า ในอีกประมาณ ๑๐ ปีข้างหน้า นักจิตศาสตร์ของไซเวียตจะสามารถก่อวินาศกรรมแก่ระบบเตือนภัยทางทหาร และระบบอาวุธทุกอย่างของโลกฝ่ายตะวันตกได้ เรา^๖รู้แน่นอนแล้วว่า ไซเวียตกำลังฝึกนักจิตศาสตร์

แบบคุณาจิหน้าให้สามารถลบคำสั่งและข้อความที่ได้บันทึกไว้ในเทปคอมพิวเตอร์ได้ เพราะว่าเทปคอมพิวเตอร์ดังกล่าวนั้น เป็นเครื่องควบคุมการยิงของอาวุธอันทันสมัยในปัจจุบันนี้ไว้หมด (ดังนั้นถ้าเขาสามารถลบหรือล้างคำสั่งในเทปนั้นได้ ก็หมายความว่าอาวุธและสัญญาณเตือนภัยทุกอย่างจะเป็นอัมพาต คือทำงานไม่ได้เลย)

กลลวงให้ผู้อื่นเห็นว่าเป็นเรื่องโกหกเหลวไหล

“สิ่งที่ทำให้เป็นที่สนใจอย่างยิ่งทางโลกฝ่ายตะวันตก ก็คือคนเป็นจำนวนมากยังคงคิดอยู่ว่า ปราบกฏการณ์ทางจิตเป็นเรื่องของการเล่นกล (หรือ “ແກຕາ”) อยู่เสมอ ซึ่งทัศนคติเช่นนี้ย่อมเป็นการเหมาะสมมากที่สุดสำหรับฝ่ายรัสเซีย เพราะเขากำลังพยายามทำทุกอย่าง เพื่อที่จะบ่อนทำลายการค้นคว้าแบบเดียวกันนี้ของโลกฝ่ายตะวันตกให้ได้ ดังนั้นเขาจึงดำเนินการบ่อนทำลายอยู่ตลอดเวลาทุกรูปแบบ เพื่อให้เป็นที่แน่ใจว่า นักวิทยาศาสตร์ที่มีความสามารถจะได้ไม่มาสนใจหรือค้นคว้าในเรื่องนี้ และจะได้ปล่อยให้เขาค้นคว้าไป

แต่ฝ่ายเดียว (ซึ่งก็จะได้เป็นการโจมตีและเอาเปรียบได้ฝ่ายเดียวเรื่อย ๆ ไป)

มีนักวิทยาศาสตร์ชาวรัสเซียคนหนึ่ง ผู้เคยมีส่วนร่วมในการ ค้นคว้าทางจิตศาสตร์ สมัยเริ่มแรกโครงการ นักวิทยาศาสตร์ผู้นี้ได้ถูกเนรเทศออกมาจากรัสเซีย เขากล่าวว่า “แม้ในสมัยเมื่อ ๑๕ ปีมาแล้ว ตอนที่ข้าพเจ้าออกมาจากรัสเซียนั้น เขาก็ได้คิดค้นเครื่องอุปกรณ์ที่ใช้ทำการแทรกแซงจิตใจของบุคคลในโลกภาคตะวันตก โดยเขาจะจะใช้บังคับควบคุมจิตใจให้ได้ อย่างเด็ดขาดเลยทีเดียว เครื่องอุปกรณ์ชนิดนี้เขาได้คิดค้นและพัฒนาขึ้นมาได้เกือบจะได้ผลเต็มที่อยู่แล้ว นอกจากนั้น เพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ ที่ได้แปรพักตร์ออกมาจากรัสเซียในระยะหลัง ๆ ต่อมานี้ ก็ได้บอกข้าพเจ้าว่า เดียวนี้เขามีการทดลองที่ก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ โดยมีเป้าหมายที่จะทำจารกรรมทางจิตใจโดยใช้วิชาโทรจิต คือ ดักล้วงความลับจากจิตใจของผู้นำของโลกภาคตะวันตก เช่นประมุขของประเทศต่าง ๆ”

นอกเหนือจากนี้ ยังมีรายงานข่าวอันไม่น่าเชื่อเกี่ยวกับนักจิตศาสตร์ที่เป็นฆาตกรอีกด้วย ศาสตราจารย์โคโคลอฟกล่าวว่า “รัสเซียได้มีการค้นคว้ามานานแล้วถึงลู่ทางที่จะเป็นไปได้ในทางจิตศาสตร์ที่จะฆ่าคนจากระยะทางไกล คือหมายความว่า เป็นการฆ่าคนโดยใช้คลื่นความคิด (thought waves) อย่างเดียวเท่านั้น นักค้นคว้าของหน่วย เค.จี.บี. ได้นำเอาพระลามะจากประเทศทิเบตไปไว้ที่ห้องทดลองวิทยาศาสตร์อันเร้นลับแห่งหนึ่ง และได้ทำการทดลองทำให้กระโหลกศีรษะของมนุษย์ร่วง โดยการใช้พลังจิตอย่างเดียวกันนั้น ข้าพเจ้ามีหลักฐานพอเชื่อได้ว่า อย่างน้อยก็มีที่ห้องทดลองวิทยาศาสตร์แห่งหนึ่งทางภาคใต้ของรัสเซีย นักจิตศาสตร์จำนวนหนึ่ง ภายใต้การควบคุมของพวก เค.จี.บี. นี้ สามารถจะทำให้เกิดการร่วงและแตกแก่กระดูกสันหลังของมนุษย์ได้จากระยะทางห่างออกไปครึ่งไมล์”

อันที่จริง รัสเซียได้ประสบความสำเร็จมาแล้วในการสะกดจิตผู้ถูกทดลองซึ่งอยู่ห่างออกไปหลายไมล์ ให้กระทำการบางอย่าง ซึ่งเป็นการตรงกันข้ามกับที่คน ๆ

นั้นกระทำอยู่เป็นปกตินิสัย แต่ซึ่งเป็นการตอบสนอง
สัญญาณการสะกดจิต ซึ่งส่งมาบังคับเขาโดยตรงทุก
ประการ

ศาสตราจารย์โคโคลอฟกล่าวต่อไปว่า “คุณลอง
นึกวาดภาพดูเองก็ได้ว่า จะมีอะไรเกิดขึ้น คือสมมติว่า
นักจิตศาสตร์กลุ่มหนึ่งซึ่งนั่ง (ทำพิธี) อยู่ในกรงมอสโคว์
สามารถร่วมกันเพ่งกระแสนจิตส่งคำสั่งไปยังผู้บัญชาการ
ทหารกลุ่มประเทศนาโต้ หรือแม้แต่ประธานาธิบดีของ
สหรัฐ ฯ แล้วดลใจหรือว่าจงใจให้บุคคลนั้น ๆ ทำตามคำ
สั่งของเขาได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็ถ้าไซเวียตสามารถ
ทำให้ประธานาธิบดีเรแกนเป็นต้น กระทำตามคำสั่ง
สะกดจิตของเขาได้เช่นนี้แล้ว เขาก็ไม่จำเป็นต้องใช้
การทำสงครามนิวเคลียร์เลย”

การรบกวนการดำเนินงานของเครื่องจักรด้วยพลังจิต

พันโท ทอม แบร์เต็น แห่งเมืองฮันทส์วิลล์ มล
รัฐอลาบามา อายุ ๕๕ ปี ผู้ซึ่งเคยเป็นนายทหารประจำ
กองทัพอากาศ และเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายสืบราชการลับของ

สหรือด้วย แต่ปัจจุบันปลดเกษียณแล้ว ได้กล่าวว่า “มีความจริงอย่างหนึ่งที่เกือบไม่มีใครในโลกฝ่ายตะวันตกยอมรับเลย แต่ทางฝ่ายโซเวียตเขายอมรับเชื่อกันแล้ว —นั่นก็คือความจริงที่ว่า พลังจิตของมนุษย์ (ที่ฝึกแล้ว) สามารถรบกวนการดำเนินงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ หรืออาจจะทำให้เครื่องเสีย ทำงานไม่ได้เลยก็ได้” ทั้งนี้ก็หมายความว่า พลังของจิตที่ได้รับการฝึกฝนควบคุมเป็นอย่างดีจนถึงที่จริง ๆ แล้วนั้น สามารถจะก่อให้เกิดความขัดข้องแก่การดำเนินงานของอาวุธทางทหารในสมัยปัจจุบันได้มากที่สุดทีเดียว (ทั้งนี้เพราะอาวุธที่ทันสมัยมีกลไกสลับบัซซันมาก จนต้องใช้เครื่องคอมพิวเตอร์หรือสมองกลทำการสั่งยิงให้ ไม่ได้ใช้ทหารเจ็งยิงด้วยสายตาและมือของตนเองอย่างเดียวเหมือนแต่ก่อน)

“และ ตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ เราก็รู้ว่ามันทางเป็นไปได้ทีเดียว ที่ว่านักจิตศาสตร์ที่ฝึกฝนจิตของเขาจนถึงขั้นแล้ว ย่อมสามารถ พุ่ง (project) พลังจิตของเขาออกไปในระยะทางไกล ๆ เพื่อไปทำให้กระดูกแตกหรือเพื่อไปฆ่าใคร ๆ ก็ได้ นี่แหละ! รัสเซียเขา

กำลังกระทำเช่นนี้ได้อย่างขมกขมมัน เขาได้ดำเนินการทดลองเรื่อยมานานแล้ว เกี่ยวกับการสะกดจิตจากระยะทางไกล ๆ มีเอกสารกล่าวถึงเรื่องนี้อย่างเปิดเผยอยู่ด้วย ปัญหาจึงมีว่าแล้วเขาต้องการจะ สกกดจิตใครเล่า — คงจะเป็นประมุขของรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ไซ้ใหม่? อ้าว! ก็แน่ละซี ถ้าเขาทำได้ ทำไมเขาจึงจะไม่ทำละ? เขาไม่ได้คิดทำเรื่องนี้เล่นสนุก ๆ ดอก ถ้าเขาทดลองได้สำเร็จ เขาก็จะต้องวางแผนเพื่อทำเอาผลจริงจังกันทีเดียว

“เรามีความสามารถอยู่แล้วที่จะก่อให้เกิดความสับสนในจิตใจของผู้บัญชาการเรือดำน้ำพลังนิวเคลียร์ หรือผู้บัญชาการฐานยิงจรวดขีปนาวุธ และอันที่จริงในปี ค.ศ. ๑๙๗๖ ปรากฏว่ามีสัญญาณ (วิทยุ) ลึกลับอย่างหนึ่ง ซึ่งมีชื่อเรียกกันว่าสัญญาณนกหัวขวาน (Woodpecker Signals) เพราะเป็นสัญญาณมีเสียงคล้ายนกหัวขวานกำลังเจาะไม้ สัญญาณนี้ได้แทรกแซงและรบกวนสัญญาณวิทยุแห่งอื่น ๆ ทั่วโลกมาแล้ว เกี่ยวกับสัญญาณนี้ พันเอกแบร์เต็นกล่าวไว้” เราอาจจะกล่าวได้อย่างแน่นอนนเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์เลยทีเดียวว่า สัญ-

ญาณดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการสงครามอัน
เร้นลับของโซเวียต คือสมมติว่าเกิดมีสถานะสงครามขึ้น
เขาก็จะส่งคลื่นที่รบกวนจิตใจเช่นนี้ออกไปทั่วโลก เพื่อ
ก่อให้เกิดความหวาดกลัวและสับสนจนทำอะไรไม่ถูกโดย
ทั่วไป”

การรบกวนประสาทด้วยคลื่นวิทยุ

และก็ไม่ใช่ว่าจะมีแต่พันเอกแบร์เต็นคนเดียว ที่มี
ความคิดเห็นเช่นนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลแคนาดาและ
อเมริกาหลายคนได้กล่าวว่า มีคลื่นวิทยุที่มีกำลังมาก ได้
ถูกส่งมาจากเครื่องส่งลับที่เมืองริกา ในแคว้นลัตเวีย
ของโซเวียต และที่เมืองโกเมลใกล้กับเมืองมินส์ก
คลื่นวิทยุดังกล่าวนี้ได้ก่อให้เกิดการคลื่นไส้ อาการปวด
หัว นอนไม่หลับ และปัญหาทางประสาทหลายประการ
แก่บุคคลที่อยู่ตามชายฝั่งทะเลของประเทศสหรัฐอเมริกา
และแคนาดา ตัวอย่างเช่นที่เมืองยูยีน มลรัฐโอเรกอน
ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิกนั้น
ปรากฏว่าได้มีการส่งคลื่นวิทยุดังกล่าวมากกว่า ๑ ช่วง

คลื่นความถี่ (frequency) แบริ้เต็นกล่าววว่า “ในบรรดาความถี่เหล่านั้นมีความถี่อยู่ช่วงคลื่นหนึ่ง ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกมีนเมาเหมือนกับเสพยาเสพติด และแล้วก็ทำให้ตื้นเต้น โวยวายง่าย และอีกช่วงคลื่นหนึ่งก็ทำให้รู้สึกหดหู่ท้อแท้ ไม่อยากทำงานหรือต่อสู้อะไรพวกรัสเซียกำลังก่อวินาศกรรมแก่เรา ด้วยคลื่นวิทยุที่มีความถี่ต่ำ (low frequency radio wave) ที่มักจะทำให้เกิดอาการเป็นลมคล้ายกับจะเป็นลมบ้าหมู หรือไม่ถ้าบุคคลนั้นมีอาการของโรคหัวใจอยู่แล้ว ก็จะเป็นลมอันเกิดจากหัวใจหยุดทำงานไปเลย นอกจากนั้น ยังทำให้เกิดอาการคลื่นไส้วิ้งเวียนและปวดศีรษะอีกด้วย”

หลักการของเรื่องนี้ก็มีอยู่ว่า สัญญาณแบบนี้อาจไปรื้อบางส่วนของสมองให้เต้น หรือว่าไหวระริกไปด้วยทีนี้เมื่อสมองได้รับการกระตุ้นให้พลอย “เต้น” หรือว่า “คอบสนอง” สัญญาณ (synchronised) ไปอย่างห้ามไว้ไม่อยู่เช่นนั้นแล้ว ทางรัสเซียเขาก็อาจจะเอาอะไร ๆ “บ่อน” (feed) เข้ามาให้มันรับต่อไปอีกก็ได้ตามที่เขาต้องการ ส่วนสมองก็จะไม่มารับเอา (ข้อความคำสั่งหรือ

อารมณ์นั้น ๆ) เข้าไว้ โดยคิดว่าเป็นของตนเอง คือคิดว่าตนเป็นผู้ให้กำเนิดความคิด หรืออารมณ์นั้น ๆ เอง (นี่แหละคือกลวิธีของการบงการมันสมอง (คือความคิดจิตใจ) ด้วยพลังจากภายนอกแบบ “มารตลใจ” นั่นเอง) จากเอกสารของโซเวียต ซึ่งเขาได้จัดทำไว้เป็นประเภทต่าง ๆ นั่นเอง เราก็ได้รู้ว่า เขาสามารถจับเคล็ดลับของหลักการและวิธีการกระทำเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวนั้นได้แล้ว

“เรายังไม่รู้แน่นอนว่า โซเวียตสามารถบงการจิตใจได้อย่างสมบูรณ์ คือสั่งให้บุคคลหนึ่ง ๆ ทำอะไรได้ โดยเฉพาะเจาะจง จากระยะทางหลายพันไมล์แล้วหรือยัง แต่ที่เรารู้แน่นอนก็คือ ในการทำให้เกิดความปั่นป่วนของอารมณ์อย่างกว้าง ๆ นั้น เขาทำได้แล้ว นั่นคือหมายถึงว่า เขาสามารถจูงใจหรือว่าบังคับใจให้เกิดความรู้สึก เช่น ความหวาดกลัว ความเหน็ดเหนื่อย ความหิวเสียด และความรู้สึกสับสนไม่รู้อะไรหรืออย่างไรดีได้แล้ว

“คุณลองนึกวาดภาพดูก็ได้ล่ะว่า บุคคลที่ถูกบังคับให้มีอารมณ์ดังกล่าวนั้น จะก่อให้เกิดสถานการณ์เช่นไร แก่กองทัพของประเทศของเขา? หรือว่าในเมื่อบุคคลนั้น ๆ เป็นผู้บริหารประเทศเองเช่นนี้ อะไรจะเกิดขึ้น? ปัจจุบันนี้ ในประเทศทางภาคตะวันตกเรา เริ่มมีบุคคลบางคนทีพอจะเห็นความจริงดังกล่าว และเริ่มทำการค้นคว้าในด้านนี้บ้างแล้ว แต่ถึงอย่างไร ๆ ปัจจุบันนี้ ฝ่ายโซเวียตก็ดำเนินงานก้าวหน้าไปกว่าเรามากมายแล้ว

“นี่แหละ พวกเราพากันเพิกเฉย ไม่ยอมเชื่อ และศึกษาค้นคว้างานด้านนี้ และมันก็กำลังก่อให้เกิดอันตรายแก่เราเองอย่างร้ายแรงยิ่ง”

ข้อคิดจากบทความข้างต้น

๑. คอมมูนิสต์จิตนิยม แต่โลกเสรีวัตถุนิยม

บทความเรื่องนี้แสดงถึงความจริงอันน่าประหลาดที่ไม่น่าเป็นไปได้ แต่ก็เป็นไปได้จริง ๆ (คือ paradox) ประการหนึ่งคือ ประเทศฝ่ายคอมมูนิสต์ซึ่งโดยหลักการหรือนิตินัย เป็นวัตถุนิยมเต็มตัว กลับเป็นฝ่ายเห็นคุณค่าความสามารถของพลังจิตอย่างชัดเจน และมีการค้นคว้ากันอย่างเอาเป็นเอาตาย มีการทุ่มทุนกันอย่างไม้อั้น เพื่อนำเอาพลังจิตมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ แต่ประเทศในโลกเสรี ซึ่งล้วนแต่เป็นประเทศที่มีศาสนาทางสัน ^{๕๕} ซึ่งก็น่าจะเห็นคุณค่าของพลังจิตมากกว่า กลับกลายเป็นฝ่ายวัตถุนิยม มองเห็นเรื่องจิตใจเป็นเรื่องที่มีความสำคัญน้อยมาก จึงไม่สนใจการค้นคว้าเรื่องนี้มากเท่ากับประเทศวัตถุนิยม คือโซเวียต ในประเทศไทยก็มีการตั้งทฤษฎีว่า เรื่องอภิภูญาเป็นเดรัจฉานวิชา ใครสนใจก็หาว่างมงาย หนักเข้าถึงกับมี

ความเห็นว่ พระพุทของค้ทำไม่ได้ แม้ทำได้ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ในที่สุดก็ตัดทิ้งออกไปหมด แม้กระทั่งเรื่องอดีตชาติอนาคตชาติ คือคิดกันแต่ชาตินี้ชาติเดียวก็พอ เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ในกรมศาสนา หรือในกระทรวงศึกษาธิการก็ประกาศความเห็นว่ เรื่องสวรรค์นรกไม่มีในพระพุทธศาสนา ไม่ใช่สิ่งที่พระพุทธองค์ทรงสั่งสอน เช่นนี้เป็นต้น หนังสือพิมพ์ฉบับที่ยกย่องกันว่เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีคุณภาพสูง ก็มีบทความจากเปรียญเอก โจมตีเรื่องเกี่ยวกับอภิญาและนรกสวรรค์ชาติก่อนชาติหน้าอยู่เป็นประจำว่ไม่มีจริงเป็นไปไม่ได้โกหก ฯลฯ พระมหาเถระบางองค์ก็ทำตนเป็นนักวิทยาศาสตร์สมัยปรมาณู นิวเคลียร์ คอมพิวเตอร์อย่างเต็มที่

๒. ผู้ทำตนเป็นลูกกู “บานรับ” ค่ำลวง

จริงอยู่ ความสนใจเรื่อง “อภิญา” ของโซเวียตเป็นไปในด้านอกุศล คือนำเอามาใช้ในทางมุ่งร้ายทำลายผู้อื่น ซึ่งจะเรียกว่ “อภิญาฝ่ายดำ” ก็ได้

และสิ่งที่จะเป็นคู่ปรับหรือคู่ปราบในเรื่องนี้ได้ก็ต้องเป็น “อภิญญาฝ่ายขาว” เท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้โลกเสรีหรือประเทศไทย ซึ่งเป็นปรากฏการของพุทธศาสนา ควรจะเป็นผู้นำหรือมีบทบาทเป็นส่วนใหญ่ทีเดียว แต่ก็น่าเสียดายที่นักวิชาการ นักปราชญ์ราชบัณฑิตส่วนมากของเราพากัน “ขานรับ” คำลวงของเขา พร้อมกันนั้นก็ชี้หน้าด่ากันอย่างแข็งแะว่า ผู้สนใจค้นคว้าและฝึกหัดในเรื่องนี้จะต้องเป็นคนงมงาย และงี่เง่า เป็นเต่าล้านปีไปหมดทุกกรณี ซึ่งแน่ละย่อมเป็นการเหมาะสมกับนโยบายของ “อภิญญาฝ่ายดำ” เป็นอย่างยิ่ง เพราะเขาต้องการ “แหกตา” และ “กีดกัน” ไม่ให้เราเอาใจใส่ในเรื่องนี้อยู่แล้ว เพื่อว่าเขาจะได้นำมาใช้ประโยชน์แก่เขา โดยที่เราจะได้ไม่มีการป้องกันตัวเลย เปรียบเหมือนว่าเราเป็น “เป่าหนึ่ง” ให้เขายิงได้ตามสบายนั่นเอง

๓. มนุษย์คือผู้ “ครึ่งสัตว์ ครึ่งเทวดา”

อันที่จริงการ สะกดจิตหรือบังคับจิตมนุษย์คงจะไม่ง่ายเหมือนกับการบังคับจิตของสัตว์เสมอไป โดย

เฉพาะกับมนุษย์ผู้มีภูมิต้านทานในแง่ต่าง ๆ อยู่บ้าง ทั้ง
 นี้เพราะชีวิตความเป็นอยู่ของสัตว์เป็นการใช้แรงกระตุ้น
 และสัญชาติญาณ (impulse and instinct) เป็นส่วน
 ใหญ่เกือบทั้งหมด ส่วนมนุษย์นั้น นอกจากจะใช้แรง
 กระตุ้นและสัญชาติญาณเช่นเดียวกับสัตว์แล้ว ก็ยังมี
 การใช้เหตุผล ใช้ธรรมะข้อต่าง ๆ และมีขนบธรรมเนียม
 การอบรมในแง่ต่าง ๆ เป็นเครื่องประกอบ คือช่วย
 เหนี่ยวรั้งสัญชาติญาณนั้นด้วย ดังที่ท่านใส่ บาบากล่าว
 ว่า มนุษย์มีสภาพเป็น half-devil และ half-deva หรือ
 ว่า half-animal และ half-angel คือเป็นสัตว์หรือผีร้าย
 ครึ่งหนึ่ง และในเวลาเดียวกันก็เป็นเทวดาอีกครึ่งหนึ่ง
 ด้วย การบังคับจิตหรือล้างสมองคนโดยวิธีสะกดจิต จึง
 ไม่ง่ายอย่างที่ไซเวียดคิด แม้ว่าจะได้ผลเป็นที่พอใจอยู่
 บ้างเป็นบางกรณีและบางโอกาสก็ตาม ภูมิต้านทาน
 (immunity power) ของมนุษย์ ก็คือคุณธรรมที่มีอยู่ใน
 สันดาน (ในฐานะเป็นผู้ครึ่งเทวดา คือ half-angel) และ
 คุณธรรมที่มาฝึกฝน อบรมเพิ่มเติมในภายหลังอีกด้วย
 เพราะมนุษย์โดยทั่วไป — ยกเว้น บางราย — ย่อมเป็นผู้ที่

พอจะฝึกได้ (trainable) ถ้ามีผู้ฝึกที่มีความสามารถ (คือ
 มืออภิญาญา) พอ มนุษย์อยู่ในฐานะที่จะประพฤติธรรม
 ทำความดี มีเหตุผล รักษาศีล บำเพ็ญสติปัญญา มี
 มานะ (ในทางที่ดี) ได้ ซึ่งสัตว์จะทำเช่นนั้นไม่ได้ ดังนั้น
 การบังคับใจหรือสะกดจิตมนุษย์ที่เข้มแข็ง มีการควบคุม
 ตนเองดีพอ มีศีลธรรมคือการหักห้ามใจอยู่บ้าง จึงเป็น
 การยากกว่าบังคับสัตว์ เพราะจะบังคับใจให้คนเช่นนั้น
 ทรมานต่อชาติของเขาได้ทุกคนทุกโอกาสนั้น ย่อมทำ
 ไม่ได้แน่ ในภาษาไทยมีคำอยู่คำหนึ่งคือ ขัดติยะมานะ
 หมายความว่า การหยิ่งในเกียรติของตนเองของคนผู้เป็น
 กษัตริย์หรือเชื้อพระวงศ์กษัตริย์ โดยไม่ยอมลดตัวลง
 ทำความชั่วหรือคินคำพูดที่พูดออกไปแล้ว เรียกว่าเป็น
 การรักษาสัจจะด้วยชีวิต คำนี้อาจนำมาประยุกต์กับผู้นำ
 ของประเทศหรือผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบสูง ๆ ในการ
 งาน ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติก็ได้ ดังนั้นการที่
 จะบังคับหรือสะกดจิตประธานาธิบดีของอเมริกา หรือ
 นายพลคนสำคัญในกองทัพของประเทศใด ๆ ให้เขา
 ทรมานต่อชาติของเขา นั้น จึงเป็นการยากกว่าที่คิดฝันเอา
 ไว้ตามทฤษฎีเช่นนั้นมากนักทีเดียว

๔. “จุดอ่อน” ของปลุขณ

แต่นั้นแหละ เราก็จะประมาทเสียทีเดียวไม่ได้ เพราะวิสัยมนุษย์ปลุขณผู้มีกิเลสตัณหาอยู่ในสันดาน ย่อมจะต้องมี “จุดอ่อน” อยู่ที่ใดที่หนึ่ง คือในแง่ใดแง่หนึ่ง ในมมมิตแห่งจิตใจของตนเสมอ เช่นบางคนมีจุดอ่อนในเรื่อง เงิน เรียกว่า “งกเงิน” หรือว่าตระหนี่ บุษางเงินเป็นพระเจ้า บางคนมีจุดอ่อนในเรื่องโทสะ บางคนมีจุดอ่อนเรื่อง sex และแม้เรื่อง sex ก็มีจุดอ่อนกันคนละแง่ละมุม ดังนั้นถ้าในเวลาที่พักหรือว่างๆ ของคน ๆ นั้นตกต่ำ (ที่เรียกว่า “ดวงตก” หรือถึงคราวเคราะห์ร้าย) และจุดอ่อนของตนถูก “จ” หรือ “รบกวน” มาก ๆ เข้า ก็มีโอกาส “พัง” ได้เหมือนกัน ถ้าไม่มี เครื่องช่วยป้องกัน หรือ ผู้ช่วยป้องกัน เพียงพอหรือทันทั่วถึง เครื่องช่วยป้องกันนั้น กล่าวโดยส่วนรวมก็เรียกว่า “กุศลธรรม” หรือบารมี ที่ได้อบรมมาในกาลก่อนซึ่งอาจจะเป็นชาติก่อน หรือชาตินี้ หรือทั้งชาติก่อนและชาตินี้ก็ได้ กล่าวโดยแยกประเภทก็ได้ แก่สติปัญญา สมาริ อธิษฐาน สัจจะ และ “ขัตติยะ

มานะ” ตามความหมายแบบประยุกต์ที่กล่าวมาแล้วเป็นต้น นั้นเป็นเสมือนวิชาเอกหรือระนาดเอกนำวงดนตรี ส่วนที่เป็นวิชาโทหรือระนาดทุ้มคอยเป็น “ทัพหนุน” อยู่เบื้องหลังก็ได้แก่ วัตถุเตือนใจต่าง ๆ เช่นพระพุทธรูป หรือสิ่งที่เรียกกันว่าวัตถุมงคลต่าง ๆ ที่เป็นมงคลและขลังจริง ๆ ไม่ใช่สักแต่จะทำขึ้นมาเพื่อการค้าหรือแหกตาผู้อื่น ซึ่งวัตถุประเภทที่ขลังจริง ๆ นี้จะต้องมี “ผู้ช่วยป้องกัน” ที่สามารถอยู่เบื้องหลังด้วยเหมือนกัน ผู้ช่วยป้องกันนี้ ก็ได้แก่โอปปาทิกะที่เป็นเทพเจ้าฝ่ายสัมมาทิฐิอุทิศสมควร (ซึ่งมีทั้งที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอื่น ๆ) โดยเฉพาะผู้มีอภิญา ซึ่งรู้และเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีความตั้งใจดี มีคุณธรรมหรือบารมีพอที่ทานจะประทับประคองช่วยเหลือได้ คือมีจิตอ่อนโยน ไม่ดื้อรันตันทุรังไปเท่าเดียว ในเรื่อง “กายทิพย์” และ “พลังความคิด” ที่ข้าพเจ้าแปลแล้ว และสำนักค้นคว้าทางวิญญาณได้พิมพ์ออกเผยแพร่แล้ว มีข้อความแสดงถึงความจริงว่า พลังจิตที่เป็นฝ่ายอกุศล ที่ถูกส่งหรือพุ่งออกจากต้นเค้าอันเป็นอภิญาฝ่ายดำ (เช่น หมอผีพวก

ทำคุณไสยฯ ต่าง ๆ เป็นต้น) เมื่อไปกระทบจิตของท่าน ผู้ได้อภิญาฝ่ายขาวหรือมีพลังฝ่ายกุศล (เช่นเมตตา) คุ่มครองอยู่เพียงพอ ก็จะกระดอนกลับไปหาต้นเค้าที่ส่งมันออกมาเต็มที่ คือถ้าส่งออกไปแรงเท่าใด ก็จะกระดอนกลับไปแรงเท่านั้น แล้วจะไปเกิดผลร้ายแรงแก่หมอผีหรือผู้ส่งพลังจิตฝ่ายดำนั่นเอง ทั้งนี้เพราะผู้มีพลังจิตฝ่ายขาวที่เข้มแข็งพอ จะไม่ “ดูดซึม” พลังจิตฝ่ายดำได้เลย มันจึงกระดอนกลับไปประทุร้ายผู้ส่งมันออกมาอย่างเต็มที่

๕. “มารคลใจ”

แต่สำหรับปฤชณทั่วไป ซึ่งแม้จะมีความดีหรือกุศลธรรมคุ่มครองจิตอยู่บ้าง ก็มักจะมีความเข้มข้นไม่พอ เพราะยังมีส่วนแห่งกิเลสตัณหาที่ยังเป็นนิวรรณ์ พุ่งขึ้นมาเป็นครั้งคราว มากบ้างน้อยบ้าง บุคคลเช่นนี้จึงอยู่ในฐานะที่จะต้อง “ดูดซึม” พลังจิตฝ่ายดำไว้บ้างอย่างน้อยก็เป็นบางส่วน โดยไม่รู้ตัว และโดยที่ยังไม่สามารถช่วยตัวเองได้เต็มที่ ดังนั้น “มาร” ดังกล่าวจึง

ได้ช่องผ่านแนวต้านทานมา “คลใจ” ให้เข้าไปได้บ้าง เป็นครั้งคราว ไม่มากก็น้อยบ่อยครั้งเหมือนกัน การที่จะลดอันตรายในเรื่องนี้ลง ก็คือการพยายามบำเพ็ญกุศลกรรมด้วยความสุจริตใจให้มากขึ้นเท่าที่จะกระทำได้ เพื่อว่าจะได้ช่วยตนเอง และรับความช่วยเหลือจากเทพเจ้าผู้พลังของอภิญาฝ่ายขาวได้มากขึ้นตามส่วนแห่งกุศลกรรมหรือ “บารมี” ของตนเองนั้น

๖. ประเทศที่ยังไม่ยอมเป็น “โดมิโน” ตัวต่อไป

กล่าวโดยสรุปก็คือ โครงการทำสงครามโดยวิธีการทางจิตศาสตร์ดังกล่าวมาแล้วของไซเวียดคงจะประสบความสำเร็จบ้างเหมือนกัน ในด้านส่วนรวมที่จะเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติหรือภูมิภาค ทั้งในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา คือถึงแม้ว่าในบทความดังกล่าวจะมีข้อความแสดงว่า รัสเซียมีเป้าหมายที่จะข่มหรือปราบปรามประเทศกลุ่มตะวันตกก็ตาม ก็มีได้หมายความว่าประเทศทางตะวันออก คือเอเชียจะถูกปล่อยปละละเลยหรืออยู่นอกเป้าหมายแต่อย่างใด ความหมายของโครง-

การนี้คือการปราบประเทศตะวันตก ซึ่งเป็นเสมือนหัวเรือใหญ่ ก่อนอื่นนั่นเอง เมื่อ “หัวเรือใหญ่” ล้มหรือพังพินาศไปแล้ว ประเทศที่เป็นเสมือนบริวารของมหาอำนาจตะวันตกก็จะต้องหมดกำลังใจไปเอง

อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ก็ยังไว้วางใจไม่ได้เสียทีเดียว ใครจะรู้ว่าในระหว่างระยะเวลาต่อมา นีโซเวียตจะมีโครงการหันเข็มมาทางประเทศที่ตอวันไม่ยอมเป็น “โดมิโน” ตัวต่อไป คือประเทศไทยเราบ้างหรือไม่? สถานการณ์ที่ยุ่งเหยิง โดยเฉพาะสถานการณ์ทางการเมืองที่โซเชและสับสนุนอลหม่านกันมาตลอดเวลานี้อาจจะมีส่วนมาจากสาเหตุประการหนึ่ง คือการถูก “สะกด” แบบย่วยจากนักจิตศาสตร์ของเขาและประการที่สองคือสภาพจิตของเรามีบาร์มี คือกุศลธรรมคุ่มอยู่ไม่เพียงพอก็เป็นได้ที่ยังไม่ถึงกับล้มคว่ำ หรือพังพินาศกลายเป็น “โดมิโน” ไป ก็อาจเป็นเพราะยังมีผู้มีอภิญาในสถานที่ต่าง ๆ กัน คอยช่วยประคับประคองผ่อนหนักให้เป็นเบาอยู่เรื่อย ๆ ก็เป็นได้ “ผู้มีอภิญา” ที่กล่าวถึงนี้ ส่วนหนึ่ง—หรือว่าส่วนมาก—ก็คงจะเป็น

โอปปาติกะหรือเทพเจ้าที่นักวิชาการพุทธศาสนาหัวสมัยวิทยาศาสตร์นิวเคลียร์คอมพิวเตอร์ดูถูกเหยียดหยันกันอยู่ตลอดมานั่นเอง.

ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ โขเวียตคงจะกระทำได้ในฐานะเป็นอุปป์พกกรรม (The Enfeebler) คือทำให้เกิดความปั่นป่วนสับสนวุ่นวายขึ้นเป็นพัก ๆ คือเกิดขึ้นมาแล้วก็ซาไป แล้วก็เกิดขึ้นมาที่อื่นหรือว่าที่เดิมใหม่อีก จะเอาถึงกับให้เป็น อุปป์ฆเนทกกรรม (The Killer) คือทำให้พินาศหมดสิ้นอิสรภาพไปเลยนั้นคงจะยากมาก นอกเสียจากเป็นส่วนตัวที่เกี่ยวกับบุคคลบางคน ซึ่งยอมมอบตัว (คือมอบใจ) ให้แก่พลังของอภิญญาฝ่ายดำโดยสิ้นเชิงเท่านั้น

๗. พลังจิตบังคับวัตถุได้

เกี่ยวกับเรื่องความสามารถของจิต (ที่ฝึกแล้วเพียงพอ) สามารถบังคับวัตถุได้นี้ มีเรื่องกล่าวไว้ในหนังสือประวัติท่านพระอาจารย์ฝั้น อาจาโร ผู้ล่วงลับไปแล้วว่า คราวหนึ่งท่านเดินทางโดยรถยนต์โดยนั่งคู่ไป

กับคนขับในระหว่างทางท่านเกิดความสงสัยว่า เอ!
 เครื่องยนต์นี้มันทำงานของมันอย่างไรกันนะ จึงทำให้
 รถทั้งคันวิ่งไปได้ ท่านจึงใช้พลังจิตเพ่งดู พยายามจะให้
 รู้ถึงการทำงานของมัน ปรากฏว่าประเดี๋ยวเดียว เครื่อง
 ยนต์ก็หยุดทำงาน คนขับลงไปตรวจดูเครื่องอยู่พักหนึ่ง
 ก็บ่นว่าเครื่องยนต์ก็ไม่มีอะไรเสียเลย เหตุใดมันจึงดับ
 วูบไปเฉย ๆ ได้ ในระหว่างนี้ท่านอาจารย์ฝั้นหยุดใช้
 พลังจิตตรวจสอบดูแล้ว เมื่อคนขับกลับขึ้นมาสตาร์ท
 เครื่องยนต์ใหม่ เครื่องยนต์ก็ติด และรถก็ไปได้ตาม
 เดิม ต่อมาท่านอาจารย์ฝั้นใช้พลังจิตตรวจดูเครื่องยนต์
 อีกครั้ง เพราะยังอยากทราบว่ามันทำงานของมันอย่างไร
 ปรากฏว่าเครื่องยนต์ดับอีก คนขับลงไปตรวจดูเครื่อง
 ก็ไม่เห็นมีอะไรผิดปกติตามเคย กลับขึ้นมาสตาร์ท
 เครื่องใหม่ รถก็แล่นไปได้เหมือนเดิมอีก ท่านอาจารย์
 จึงรู้ว่าเป็นเพราะการใช้พลังจิตของท่านเพ่งดูเครื่องยนต์
 นั้นเอง ทำให้เครื่องยนต์ดับ ท่านจึงเลิก ไม่คิดจะ
 ตรวจดูสอบดูการทำงานของมันอีกต่อไป

อีกคราวหนึ่ง ท่านเดินออกจากวัดเพื่อจะไปขึ้นรถสองแถวที่เล่นมาตามถนนใหญ่ แต่ก่อนที่จะถึงถนนใหญ่ มีเส้นทางชอยสายยาวจากวัดซึ่งต้องใช้เวลานานพอสมควร วันนั้นท่านเดินออกจากวัดตามสบาย เพื่อจะไปขึ้นรถสองแถวที่ปากทาง แต่ศิษย์ของท่านเร่งให้ท่านเดินเร็ว ๆ เพราะเกรงว่าจะไปขึ้นรถสองแถวไม่ทัน ท่านบอกว่าไม่เป็นไรดอก มันรอเราอยู่เอง แต่ลูกศิษย์ก็ร้อนใจ เพราะไม่เห็นเหตุผลว่ารถจะรอท่านอยู่ทำไม เพราะเขาไม่ได้รู้มาก่อนว่าท่านจะไปรถคันของเขา ปรากฏว่ารถคันนั้นจอดอยู่ จนกระทั่งท่านไปถึงจริง ๆ แต่ไม่ได้จอดรอท่าน ที่จอดอยู่เพราะเครื่องยนต์สตาร์ทไม่ติด คนขับแก้เท่าไรก็ไม่สำเร็จ พอท่านและศิษย์ขึ้นไปนั่งบนรถเรียบร้อยแล้ว ปรากฏว่าเครื่องยนต์สตาร์ทติด และรถก็เล่นต่อไปได้ และท่านอาจารย์ผินองคั่นเอง ที่มีข่าวเล่ากันว่าท่านเคยเฟื่องนกที่เกาะอยู่บนกิ่งไม้ให้ตกลงมาได้ (โดยที่ท่านไม่ได้ตั้งใจ) ทั้งหมดนี้แสดงว่าท่านเป็นผู้มีกระแสจิตแรงมาก อันเป็นการแสดงถึงความจริงด้าน Psychokinesis คือการใช้พลังจิตเคลื่อนไหว (และหยุด) วัตถุได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น การที่นักจิตศาสตร์รัสเซียจะสามารถลบบ
 คำสั่งยิงในเทปคอมพิวเตอร์ ซึ่งควบคุมจรวดขีปนาวุธ
 ของฝ่ายโลกเสรีได้นั้น จึงเป็นเรื่องที่น่าจะเป็นไปได้
 อยู่มากเหมือนกัน เพราะในเรื่องนี้ บาบาก็เข้าพเจ้า
 แปลมาแล้ว ก็ปรากฏว่ามีอยู่คราวหนึ่งที่ท่านใส่ บาบา
 แก่ลงลบบคำพูดของท่านเอง ที่ลูกศิษย์อัดเอาไว้ในเทป
 บันทึกเสียง เพราะลูกศิษย์ผู้นั้นต้องการจะนำมายืนยัน
 กับท่าน แต่พอถึงเวลาเปิดเทปใหม่ กลับไม่มีข้อความ
 ประโยคนั้นอยู่เลย เรื่องนี้อยู่ในเล่มไหน หน้าเท่าใด
 ตอนนั้นข้าพเจ้าเองก็ยังไม่ออก คือว่าลืมไปแล้วตาม
 เคย

๘. นาน้อยยอมแพ้ไฟ ไฟน้อยยอมแพ้ฟ้า

มีพุทธภาษิตว่า ทนโต เสฏฺฐิเจ มนุสฺสเสสุ
 แปลว่าบุคคลผู้ฝึกตนแล้วเป็นผู้ประเสริฐสุดในหมู่มนุษย์
 ทงหลาย ทงนกกหมายถึงผู้ฝึกตนในทางที่ตนนั้นเอง แต่
 ก็มีปัญหาว่า ถ้าบุคคลเป็นผู้ฝึกตนในทางที่ชั่วแล้ว เขา
 จะมีผลอะไรเหนือบุคคลผู้ไม่ได้ฝึกตนในทางที่ดีใหม่ ?
 ขอดตอบว่ามีแน่ เพราะผู้ฝึกตนยอมมีพลังเหนือกว่าผู้ไม่

ได้ฝึกตนเลยแน่นอน ยิ่งกว่านั้น ผู้ที่ฝึกฝนในทางที่ชั่ว
 มามาก จนมีพลังจิตที่สั่งสมไว้มากพอ ก็จะมีอำนาจ
 เห็นคนอื่นดีที่มีความดี ยังไม่พอ อีกด้วย เข้าทำนองว่า
 “น่าน้อยย่อมแพ้ไฟ” และ “ไฟน้อยก็ย่อมแพ้หนา” นั้น
 เอง โดยนัยนี้ถ้าฝ่ายหนึ่งเขาฝึกฝนตนในด้านอภิญา
 ฝ่ายดำไปได้ไกลมาก แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่มีกุศลธรรมอัน
 เป็นอภิญาฝ่ายขาวเลย หรือมีไม่พอ คือน้อยกว่าพลัง
 ของเขา เพราะไม่ได้ฝึกตนไว้ หรือฝึกไว้แต่ก็ยังไม่พอ
 เช่นนี้ก็ต้องแพ้เขาอย่างแน่นอน เราอาจภูมิใจว่าเป็น
 ฝ่ายกุศล ฝ่ายมีคุณภาพ แต่นั่นแหละ ถ้าคุณภาพมีไม่
 พอ ก็อาจจะพียง คือแพ้ฝ่ายปริมาณได้เหมือนกัน

๙. ประโยชน์ของอภิญาฝ่ายขาว

มีผู้กล่าวว่า เราปฏิบัติไปอย่างเดียวก็นพอแล้ว ไม่
 ต้องไปกังวลเรื่องอภิญาให้เสียเวลา เขาไม่สามารถจะ
 ทำอะไรเราได้ดอก นี่เป็นความจริงในด้าน ส่วนตัว ของ
 แต่ละคน ซึ่งเป็นปฏิปทาแบบพระอรหันต์สุกขวิปัสสกะ
 หรือพระปัจเจกพุทธเจ้า แต่จะให้เป็นผู้สามารถ ให้

ความคุ้มครองแก่ผู้อื่นเป็นจำนวนมาก ๆ นั้น ย่อมทำไม่ได้ ถ้าไม่มีอภิญาเป็นอุปกรรมบ้าง และอภิญาฝ่ายชาวนั้น ยังมีมากเท่าใดก็ยิ่งช่วยผู้อื่นได้มากเช่นเท่านั้น ถูกละ ถึงอย่างไร ๆ ก็จะต้องมีบุคคลประเภทหนึ่งจำนวนหนึ่งที่มีอภิญาฝ่ายชาวก็นจะช่วยเขาไม่ได้เลย ซึ่งได้แก่ผู้มีจิตแข็ง กระต้าง ตอวันตันทุรัง และงมงายจริง ๆ คือไม่เชื่อและไม่เห็นคุณค่าของอภิญาแม้ที่เป็นฝ่ายชาวเสียเลย บุคคลเช่นนั้นเป็นผู้ “อาภัพ” ก็เป็นอันต้องปล่อยให้เขาเป็นขานวัญญู คือหัวต่อเผ่าสังสารวัฏฏ์ต่อไปตามยถากรรมของเขา

๑๐. ไม่ได้ด้วยเล่ห์กล ก็เอาด้วยมนต์คาถา

คำว่า “มารตลใจ” ที่มีกล่าวถึงในคัมภีร์ทางศาสนาของเราบ่อย ๆ นั้นเราจะเห็นได้จากบทความเรื่องนี้ว่า มีความจริงและความเป็นไปได้อยู่ไม่น้อยเลยทีเดียว โดยเฉพาะสำหรับบุคคลที่มีจิตตอวันหรือหึงทะนงมากเกินไป จะขยับตัวทำอะไร หรือเชื่ออะไรมิใด ๆ หน่อย ๆ ก็กลัวจะถูกหาว่า “งมงาย” เสียเรื่อย

และจากบทความเรื่องการสร้างพระเจดีย์อิสรภาพของ
 สำนักคณคว่ำทางวิญญาณที่ไ้รวมเป็นเล่มแล้วกัด้ และ
 เรื่องอื่น ๆ ที่ไ้ลงติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบันนี้กัด้ เรากัด้
 จะเห็นไ้ว่ามีมารอีกประเภทหนึ่งที่เป็นโอบปาติกะ คอย
 แทรกแทรกขัดขวางหรือบั่นทอนจิตใจทำให้เกิดความท้อ
 แท้หดหู่อยู่บ่อย ๆ จึงเป็นสิ่งที่เป็นไปไ้ไ้ว่า “มาร” ประ-
 เภทที่กล่าวถึงในบทความเรื่องนี้ ซึ่งเป็นผู้ที่เป็นมนุษย์
 อยู่ กับ “มาร” ที่เป็นโอบปาติกะ สามารถที่จะรวม
 พลังกันเพื่อจุดประสงค์อย่างเดียวกันไ้เป็นอย่างดี บ้าน
 เมืองของเราจึงไ้เกิดปัญหาสับสนวุ่นวาย มีแนวโน้ม
 ก่อให้เกิดการแตกสามัคคีกันเองอยู่ตลอดเวลา แต่กัด้
 เราะเหตุที่ยังมีพลังเป็นฝ่ายกุศลทั้งที่เป็นบุคคลผู้มีกุศล
 จิต และสัมมาทิฏฐิในสถานที่แตกต่างกัน ในสำนักต่าง ๆ
 ของอาจารย์ต่าง ๆ และที่เป็นโอบปาติกะที่เป็นฝ่ายสัมมา
 ทิฏฐิ ผู้มีอภิญาฝ่ายขาวไ้รวมพลังกันคอยต้านทานอยู่
 ตลอดเวลาเหมือนกัน เรียกว่า “ธรรมาธรรมะสงคราม”
 นั้น บัดนี้ไ้เกิดขึ้นแล้วในประเทศไทยเป็นต้น—เป็น
 สงคราม “ชั้กะเยอ”, ผลัดกันรุกผลัดกันรับ, ทั้งใน

แดนดินถิ่นมนุษย์ และในโลกโอปปาทิกะ ทั้งใน “อากาศ” บนบก และ “ใต้ดิน” ทั้งภายในจิตใจของแต่ละคน และนอกกายใจคือที่เกี่ยวกับผู้อื่นด้วย—สรุปความว่าเป็นธรรมา ธรรมะสงครามที่ไม่ได้เป็นอุปมาโวหาร (figurative sense) อย่างเดียว ดังที่นักปราชญ์ทั้งหลาย เคี่ยวเข็ญจำกัดเขตจะให้เป็นให้ได้เท่านั้น แต่เป็นสงครามที่มีความหมายตรงตามตัวอักษร (literal sense) เพียงอย่างเดียว — คือเป็น สงครามระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ โอปปาทิกะกับโอปปาทิกะ มนุษย์กับโอปปาทิกะ ต่างฝ่ายต่างระดมพลพรรคเข้าต่อสู้กัน ชัดขวางกัน มีอุบายวิธีการทุกวิถีทางชนิด “ไม่ได้ด้วยเล่ห์กล ก็ต้องเอาด้วยมนต์คาถา” เรียกว่าสู้กันทุกรูปแบบ ทุกถิ่นสถาน กาลเวลา ไม่มีพอนพักกันแล้ว เมื่อเป็นเช่นนั้น เราชาวพุทธและผู้มีศาสนาอยู่ประจำใจทั้งหลาย จะยังคง “ขานรับ” คำหลอกหลวงของเขาว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องหลอกหลวง โทหก เพื่อฝัน เป็นไปไม่ได้อีกเช่นนั้นหรือ? เรายังจะไม่ยอม “ตื่น” ขึ้นมารวมพลังกันสู้กับเขาทุกรูปแบบละหรือ? ประเทศตะวันตกซึ่งเป็นวัตถุ-

นิยมเขาเริ่มต้นขึ้นมาเห็นอนุภาพของพลังจิตแล้ว นักวิชาการวัตถุนิยม และชาวพุทธที่บูชาวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย ดินแดนแห่งพุทธศาสนา ซึ่งน่าจะเป็นจิตนิยม จะยังคง “งมงาย” บูชาวิทยาศาสตร์อยู่ร่ำไป ไม่ยอม “^๕ตน” สักทีละหรือ ?

๑๑. อภิญาฝ้ายคำคืออภิญาที่ใช้ด้วยอกุศลเจตนา

ชื่อของเรื่องนี้ ข้าพเจ้าใช้คำว่า “อภิญาฝ้ายคำ” เพื่อให้หมายความว่า เป็นอภิญาชนิดที่ใช้เพื่อทำร้ายผู้อื่นด้วยอกุศลเจตนา ดังนั้นจึงไม่ใช่คำว่า “อภิญาฝ้ายมีจนาทิฏฐิ” เพราะคำว่า “มีจนาทิฏฐิ” นั้น ชาวพุทธที่ “เคร่งเครียด” อาจแปลความหมายว่าเป็นของผู้ไม่ได้นับถือพุทธศาสนาก็ได้ ซึ่งก็อาจจะถูกต้องในความหมายชั้นมูลฐาน แต่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ว่า อะไรก็ตามถ้าไม่ใช่เป็นของพุทธศาสนาแล้ว จะต้องเป็นของเลวทรามร้ายกาจไปเสียหมด เพราะความจริงผู้มีอภิญาซึ่งไม่ได้เป็นชาวพุทธ เช่น อสิตดาบส และสอง อาจารย์ของพระพุทเจ้าก็ไม่ใช่เป็นชาวพุทธ

เหมือนกัน แต่ท่านก็ไม่ได้มีกุศลเจตนาจะทำร้ายผู้ใด และนักบุญของศาสนาอื่น ๆ เช่นศาสนาคริสต์และอิสลาม เป็นต้น ที่ควรแก่การเคารพนับถือในฐานะเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ (holy men) ก็มีอยู่ แม้ว่าท่านเหล่านั้นจะยังไม่ใช่อริยบุคคลก็ตาม ในทักษิณาวິงศ์สูตร มีคำกล่าวถึงนักบวชนอกพุทธศาสนา โดยสรรเสริญว่าเป็นผู้ไม่มีความกำหนัดในกามคุณ ท่านใช้คำสูงเหมือนกันคือใช้คำว่า “กาเมสุ วิตราโค” เป็นแต่มีคำว่า “พาหิโร” ซึ่งแปลว่านอกศาสนาพุทธกำกับไว้ด้วย จึงเกิดมีปัญหาน่าสงสัยว่า ท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์นอกพุทธศาสนาเหล่านั้นกับพระอริยสาวกชนพระอนาคามีของเรา จะต่างกันอย่างไร ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่ทราบเหมือนกัน ทราบแต่เพียงว่า ท่านผู้ไม่มีความยินดีในกามแล้วเหล่านั้น แม้ว่าจะเป็นนักบวชนอกพุทธศาสนาก็ตาม ก็มีภูมิจิตภูมิธรรมสูงกว่าข้าพเจ้ามากมาย

โดยนัยกลับกันบุคคลที่อ้างตัวว่านับถือพุทธศาสนา แต่ใช้อภิญญาที่ประกอบด้วยเวทมนต์อ้างชื่อพระพุทธรองค์ไปใช้ในการทำเสน่ห์ผั่งรูปผั่งรอยทางไสย-

ศาสตร์และทำร้ายผู้อื่นเป็นต้น ก็ต้องถือว่าเป็นผู้มีอภิญาญาฝ่ายดำ เป็นผู้เต็มร่าไปตามจังหวะเพลงของมาร เหมือนกัน

ระบำมาร

*โลกกว้าง	สร้างแดน	แผ่นดิน
ไม้สอย	รวยริน	กลิ่นดี
หัวใจ	สร้างไว้	ให้มี
ความดี	ความงาม	ความรัก*
แล้วไหน	บางใจ	จึงคิด
วิปริต	วิถถาร	พาลหนัก
ประหาร	ความงาม	ความรัก
ชวนชัก	ให้เกิด	ชิงชัง
ต้องการ	ครอบครอง	ผองชน
ลุ่มตม	มุ่งมาตร	คาดหวัง
เป็นใหญ่	โดยใช้	กำลัง
ใจตั้ง	หวังการ	ทำลาย—

* กลอน ๔ บรรทัดนี้คัดมาจากเรื่องพระอาทิตย์ทรงกลดที่หีบเขา ณ เมืองเพชรบูรณ์ โดยพิชานุกูล ซึ่งลงใน “วิญญาณ : ฉบับปีที่ ๑๔ เดือนกันยายน—ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๖”

ชีวิต	จิตใจ	ผู้ ^๖ นอน
บังคับ	ให้ ^๗ ฝน	คิดร้าย
มุ่ง ^๘ มั่น	ทำอัน—	ตะรายน
ด้วยจิต	คิดขาย	ชาติตน
หรือ ^๙ ไม่ ^{๑๐} ก็	ให้ ^{๑๑} ก่อ	เรื่อง ^{๑๒} วุ่น
ชุลมุน	ทุก ^{๑๓} แหล่ง	แห่ง ^{๑๔} หน
คิดเอา	แต่ ^{๑๕} ได้	ใส่ ^{๑๖} ตน
ชาติ ^{๑๗} จึง	สับ ^{๑๘} สน	ทั่ว ^{๑๙} ไป
เกิดความ	วุ่น ^{๒๐} วาย	กาย ^{๒๑} จิต
ด้วย ^{๒๒} คิด	กล่าว ^{๒๓} โทษ	กัน ^{๒๔} ใหญ่
ไม่มี	ใคร ^{๒๕} น้อม	ยอม ^{๒๖} ใคร
ถูก ^{๒๗} มาร	ดล ^{๒๘} ใจ	ให้ ^{๒๙} แสดง—
ละคร	พื่อน ^{๓๐} รำ	ทำ ^{๓๑} ท่า
เป็น ^{๓๒} บ้า	วาด ^{๓๓} มาด	ผาด ^{๓๔} แผลง
ขง ^{๓๕} เคย ^{๓๖} ด	เกลียด ^{๓๗} ชัง	รุนแรง
ฟาด ^{๓๘} ฟัน	กลั่น ^{๓๙} แกล้ง	กัน ^{๔๐} เอง

ใจจิต	คิดแบบ	ปีศาจ
ผีโหมด	อาละวาด	อวดเก่ง
ยักษ์ร้าย	สิงใจ	ไม่เกรง
เต็นรำ	ตามเพลง	แห่งมาร
ขลุ่ย นาค	ฤทธิ์แห่ง	อภิญญา
ฝ่ายดำ	ท่ามา	ล้างผลาญ
จากแหล่ง	แห่งโลก	วิญญาน
และสถาน	โลกนี้	ร่วมกัน
เขาแฝง	แสดงตัว	เป็นมิตร
หลอกจิต	เราให้	ไฟฝัน
หลงจับ	รับเอา	สำคัญ
ว่าความ	คิดนั้น	ของตน
เขายั่ว	ยุให้	กิเลส
ทุก ๆ	ประเภท	เข้มข้น
ไม่ให้	ใช้ความ	อดทน
ต่างคน	สู้ ต่อวัน	ตันทุรัง

ทางแก้	ต้องแน่	พอกัน
ฟาดฟัน	การบุก	ทุกครั้ง
จากแหล่ง	แห่งชุม	กำลัง
เพอร์ระบับ	ยับยั้ง	พลังมาร
ครุรา	พี่น้อง	ผองเรา
อย่าเข้า	ใจผิด	วิถถาร
ว่าไม่	มีใคร	ทำการ
แฝงร่าง	ล้างผลาญ	“ใจ” ตน
“มาร” มี	ความหมาย	หลายนัย
อยู่ได้	ทุกแหล่ง	แห่งหน
โลกนี้	มีร่าง	เป็นคน
โลกทิพย์	ปะปน	กันไป
ในรูป	เทพ—ผี	บ้ศาจ
ที่ประมาท	ว่ามี	ฤทธิใหญ่
เห็นผิด	เป็นชอบ	ครอบใจ
ผูกไฟ	ในกรรม	ต่ำทราม

สองโลก	ช่วยกัน	กันนาง
เปิดทาง	ให้คน	เข็ดขาม
ไม่กล้า	มานะ	พะ—ยายาม
ทำความ	พัฒนา	จิตใจ
การสู้	ต้องทุก	รูปแบบ
จะทำ	ใจแคบ	ไม่ได้
บารมี	ทदन	เองไซ้
สร้างไว้	นั้นเป็น	เช่นทน
ส่วนเทพ	ซุซุ	อุปถัมภ์
ก็นำ	มาเพื่อ	เกอหนุ
เป็นอะ—	ภิญญา	ฝ่ายบุญ
คาจุน	ส่งที่	ดงาม
สองทัพ	ร่วมจิต	สนิทใจ
จึงจะ	สู้ได้	ในสนาม
ธรรมา—	ธรรมะ	สงคราม
ขจัดความ—	คิดคำ:—	“ระบำมาร”

พิมพ์ที่โรงพิมพ์วิญญาน ๔๗/๒ ถนนสามเสน
บางลำภู กรุงเทพมหานคร โทร. ๒๘๒๒๐๒๕
พร รัตนสุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๒๘